

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRÁVODAJ

Místní akční skupiny Posázaví

3/2022

Posázaví je vidět!
Nové propagační brožury i videa

V Chotýšanech
to žije!

Třetí ročník projektu
Benešovsko žije příběhy

Seznam projektů podpořených v PRV a IROP

Schválené projekty v 6. výzvě PRV

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Vybavení ZŠ a MŠ Senohraby	Základní škola a Mateřská škola Senohraby, okres Praha-východ, příspěvková organizace	1 051 684,00	1 051 684,00
Stavební úpravy a vybavení pro spolkovou činnost Kaliště-Lensedly	Obec Kaliště	482 200,00	482 200,00
Vybavení školní jídelny v Sázavě	Město Sázava	1 213 372,00	1 213 372,00
Vybavení gastroprovozu a herní prvky do MŠ MiniSvět Mrač	Mateřská škola MiniSvět Mrač s.r.o.	991 062,00	991 062,00
Vybavení a stavební úpravy kulturního zařízení ve Zderadicích	Městys Maršovice	1 559 715,00	1 610 064,00
Interaktivní tabule pro ZŠ Kácov	Městys Kácov	199 650,00	199 650,00
Modernizace školní jídelny při ZŠ a MŠ Jankov	Základní škola a mateřská škola Jankov, okres Benešov, příspěvková organizace	720 071,00	720 071,00
Vybavení kulturního domu Lešany	Obec Lešany	1 166 525,00	1 166 525,00
Modernizace školní kuchyně MŠ Čtyřlístek II.	Mateřská škola "Čtyřlístek" Benešov, Bezručova 1948 - příspěvková organizace	442 238,00	442 238,00
Rekonstrukce společenské místnosti v Netvořicích	Městys Netvořice	596 939,00	596 939,00
Vybavení kmenové třídy a zahrady ZŠ Aperto	Základní škola Aperto s.r.o.	220 600,00	220 600,00
Herní prvky pro MŠ a ZŠ Teplýšovice	Základní škola a Mateřská škola Teplýšovice, okres Benešov	338 972,00	357 404,00
Technické vybavení MC Kulišek	MC Kulišek, z.s.	140 000,00	140 000,00
Základní škola Benešov, Jiráskova 888 – interaktivní tabule	Základní škola Benešov, Jiráskova 888	999 990,00	999 990,00
Pořízení kuchyňských technologií do MŠ Bystřice	Město Bystřice	705 442,00	705 442,00
Vybavení spolkového sálu Bílkovice	Obec Bílkovice	1 130 674,00	1 130 674,00
Vybavení kuchyně ZŠ Divišov	Městys Divišov	463 714,00	463 714,00
Vybavení spolkových domů v místních částech města Bystřice	Město Bystřice	422 099,00	422 099,00
Vybavení a herní prvky pro ZŠ a MŠ Chotýšany	Základní škola a Mateřská škola, Chotýšany, okres Benešov	631 097,00	631 097,00
Modernizace Mateřské školy Týnec nad Sázavou	Město Týnec nad Sázavou	974 899,00	974 899,00
Vybavení do MŠ Týnec nad Sázavou	Mateřská škola Týnec nad Sázavou, příspěvková organizace	638 526,00	638 526,00
Vybavení knihovny a spolkové místnosti v Petrově	Obec Petrov	99 293,00	99 293,00
Vybavení pro spolkovou činnost v obci Pohoří	Obec Pohoří	302 877,00	302 877,00
Vybavení pro OMS Benešov	Českomoravská myslivecká jednota, z.s., - okresní myslivecký spolek Benešov	80 283,00	80 283,00
Základní škola Benešov, Dukelská 1818 – interaktivní tabule	Základní škola Benešov, Dukelská 1818	999 121,00	999 121,00
Vybavení do ZŠ Týnec nad Sázavou	Základní škola Týnec nad Sázavou, příspěvková organizace	409 448,00	409 448,00
Rekonstrukce a vybavení spolkové místnosti Postupice	Obec Postupice	2 111 000,00	2 576 968,00
Dovybavení Městské knihovny Benešov	Městská knihovna Benešov	302 425,00	302 425,00
		19 393 916,00	19 928 665,00

Schválené projekty ve 12. výzvě IROP

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Zastávky bus na silnici III/11437 v obci Nesvačily	Město Bystřice	873 407,20	1 105 435,65
Nové autobusové zastávky v Pražské ulici	Město Jílové u Prahy	310 673,29	2 200 493,94
		1 184 080,49	3 305 929,59

Strategie komunitně vedeného místního rozvoje Posázaví na období 2021–2027

Místní akční skupina (MAS) Posázaví připravuje žádost o podporu integrovaných strategií komunitně vedeného místního rozvoje (CLLD) pro programové období 2021–2027. Druhá modifikace výzvy k předkládání žádostí byla vyhlášena 5. října 2022, a to v rámci Integrovaného regionálního operačního programu (IROP).

„Očekávali jsme, že v tomto období budeme mít v IROP k rozdělení asi 100 milionů korun, ale už je zřejmé, že jich bude o dost méně. Podepsal se na tom jednak nepříznivý kurz koruny, jednak nový způsob rozdělování peněz mezi regiony. Středočeský kraj byl spolu s Plzeňským, Jihočeským, Jihomoravským a krajem Vysočinou zařazen mezi tzv. přechodové („bohatší“) regiony, proto MAS, které v nich působí, dostanou z celkové alokace méně peněz než MAS z „méně rozvinutých regionů“, uvedla ředitelka MAS Posázaví Bohunka Zemanová. Podle ní to ale neznamená, že území bude „ošizeno“. „Snažíme se dotace získat jinde, třeba přímo od Ministerstva kultury nebo Ministerstva životního prostředí nebo jiných zdrojů. Tímto způsobem například obce prostřednictvím MAS Posázaví už podaly tři velké projekty na stavbu vodovodů – víme, že už prošly formální přijatelností a věcným hodnocením a pokud komise nenajde nedostatky, měly by být podpořeny,“ dodala Bohunka Zemanová.

Strategický plán Společné zemědělské politiky (SP SZP)

Programové rámce Strategického plánu Společné zemědělské politiky na období 2023–2027 bude MAS Posázaví předkládat v březnu 2023. Do konce roku se sejde Výkonný výbor a Programový výbor MAS, aby

vybral témata, o které je v regionu zájem. Výzvy k předkládání žádostí o dotaci pak může MAS Posázaví plánovat maximálně do roku 2027.

„První výzvy bychom měli vyhlásit na konci roku 2023 nebo na začátku roku 2024. Do té doby se ale realizují ještě projekty starého programového období. Ze zbytkových peněz, tedy peněz ušetřených díky výběrovým řízením, předpokládáme začátkem roku 2023 vyhlásit ještě 7. výzvu z končícího PRV. Počítáme, že budeme mít k dispozici kolem milionu korun, takže by se mohly rozdělit mezi menší projekty,“ řekla Bohunka Zemanová.

Operační program Zaměstnanost plus (OPZ+)

Podpora v rámci OPZ+ je směřována na řešení problémů osob sociálně vyloučených či ohrožených sociálním vyloučením, osob sociálně slabších a znevýhodněných, které žijí ve venkovském prostředí. Z tohoto programu by měl být financován projekt Terénní a komunitní sociální práce v Posázaví. Realizovat by se měl od 1. ledna 2023. V současnosti se projekt administruje – podle prvních výsledků žádost o podporu splnila formální náležitosti a podmínky přijatelnosti a nyní probíhá její věcné hodnocení.

Projekt naváže na dva úspěšné projekty, které se v regionu realizují, a to Obce blíže lidem a Koordinace sociální práce v mikroregionu CHOPOS.

Integrovaný regionální operační program (IROP)

Podpora IROP v rámci CLLD směřuje do oblasti dopravy, veřejných prostranství, jed-

notek sboru dobrovolných hasičů, mateřských a základních škol, sociálních služeb, památek a cestovního ruchu. Programový rámec je možné podávat od 5. října 2022. MAS Posázaví už některá témata s místními aktéry předjednála, konečné rozhodnutí ale ještě nepadlo. „Nechali jsme to až po komunálních volbách, protože obce mohou změnit své priority, ať už v důsledku změny v zastupitelstvu nebo současné ekonomické situace,“ dodala Bohunka Zemanová. Během října a listopadu proto bude MAS s obcemi konzultovat, zda platí, že s některými většími projekty budou žádat o dotaci.

Operační program Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK)

Zatím ještě není jisté, zda program OP TAK, určený pro podnikatele, se bude v Posázaví realizovat. V této souvislosti pořádá Posázaví o.p.s. ve spolupráci s Agenturou pro podnikání a inovace 16. listopadu 2022 v Benešově seminář určený zejména pro představitele malých a středních podniků v regionu.

Místní akční plán vzdělávání ORP Benešov

Dalším důležitým strategickým dokumentem v regionu je Místní akční plán vzdělávání ORP Benešov. V současné době je nutné znovu aktualizovat Seznam investičních priorit MŠ a ZŠ a Souhrnný rámec pro investice do infrastruktury pro zájmové, neformální vzdělávání a celoživotní učení (2021–2027). Tento dokument se smí aktualizovat jednou za půl roku. Aktualizované dokumenty bude v lednu 2023 schvalovat Řídící výbor MAP. Případní zájemci o změny či doplnění dokumentů by už teď měli kontaktovat Posázaví o.p.s.

jt

Nové Komunitní centrum Na Káčku vytvořilo zázemí pro sázavské spolky

Místo pro setkávání a realizaci vzdělávacích, kulturních a volnočasových aktivit nabízí nové Komunitní centrum v Sázavě. Vzniklo v nevyužívaných a chátrajících prostorech části budovy, garáže a skladu v lokalitě Na Káčku. Jeho stavěbní úpravy a pořízení techniky, nábytku i venkovního mobiliáře vyšly na 8,8 milionu korun. Prostřednictvím MAS Posázaví na to město získalo dotaci 4 miliony korun z Programu rozvoje venkova.

„Cílem projektu bylo vybudovat polyfunkční zařízení, které by podpořilo spolkovou činnost ve městě. Napříč generacemi v Sázavě působí několik komunit, které se pravidelně setkávají. Projekt tedy představuje ucelený komplex navzájem předepisujících aktivit, které přispějí k rozvoji komunity a spontánně vzniklých neorganizovaných skupin občanů,“ řekla vedoucí odboru správy majetku a investic sázavského městského úřadu Jana van Bebberová.

Mezi aktivní spolky ve městě patří například Sázavská komunita 55+, která pořádá poznávací výlety, hudební vystoupení, besedy a přednášky, připravuje rukodělné činnosti a jiné zajímavé akce, nabízí poradenství. Další aktivní skupinu, která působí pod názvem Woskovky, založily maminky s malými dětmi. Pro místní obyvatele pořádají kroužky, semináře, workshopy, pikniky, bleší trhy i festivaly. V novém centru by mohlo pořádat své skupinové aktivity Sdružení Dítě a kůň, mohla by zde působit také skupina

romských a moderních tanců. Zázemí může poskytnout i jiným místním spolkům, například skautům nebo šachistům.

Sázavská lokalita Na Káčku byla dříve součástí sklářské osady, po utlumení výroby ale postupně chátrala a dělala ostudu celému městu. S pomocí dotací z Evropské unie se podařilo lokalitu výrazně změnit. V roce 2008 získalo město Sázava finanční podporu na revitalizaci tohoto brownfieldu. Nevyhovující stavby v něm byly odstraněny, obnovila se zeleň a postavila se dvě dětská hřiště s herními prvky a lanovou pyramidou. V lokalitě byly vybudovány nové chodníky a komunikace, prostor byl osazen novým městským mobiliářem. O několik let později pak získala Nadace Josefa Viewegha dotaci na rekonstrukci sousední chátrající Huti František, kterou proměnila v Centrum sklářského umění. Celá lokalita se tak stala zajímavým cílem nejen pro návštěvníky města, ale i jeho obyvatele.

jt

Zpravodaj Posázaví nejlepším zpravodajem 2021

Zpravodaj Posázaví zvítězil v 11. ročníku soutěže „O nejlepší obecní a městský zpravodaj 2021“, která se konala při příležitosti státního svátku ČR Dne slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Prvenství mu patří v kategorii zpravodajů MAS a mikroregionů. Výsledky byly vyhlášeny 4. července na Velehradě v rámci Dnů lidí dobré vůle.

Vyhlášení výsledků soutěže předcházela beseda pro TV Šlágry, během níž se zástupci tří finalistů, včetně Zpravodaje Posázaví, s publikem podělili o své zkušenosti s přípravou zpravodajů. Natáčelo se v Archeoskanzenu Modrá nedaleko Velehradu.

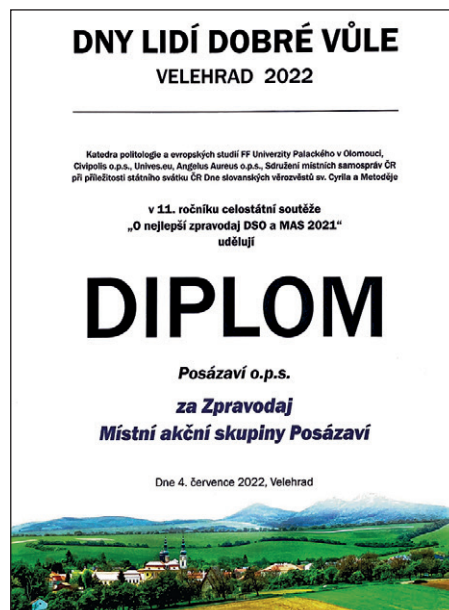
Celostátní soutěž vyhlašuje KPES FF Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis, o.p.s., SMARV, o.p.s., Angelus Aureus o.p.s. spolu se Sdružením místních samospráv ČR. Je určena pro obce a města České republiky, popřípadě další vydavatele obecních a městských zpravodajů, včetně zpravodajů míst-

ních částí, městských částí a městských obvodů, místních akčních skupin či mikroregionů.

Soutěží se ve třech hlavních kategoriích, a to o nejlepší městský zpravodaj, o nejlepší obecní zpravodaj a o nejlepší zpravodaj místní akční skupiny (MAS), mikroregionu, popřípadě jiné platformy meziobecní spolupráce. Zvláštní kategorií je soutěž o nejzajímavější/nejoriginálnější pravidelnou rubriku.

Do soutěže letos zaslalo své zpravodaje 227 obcí, měst a místních akčních skupin. V kategorii městských zpravodajů se mezi finalisty dostaly Zpravodaj města Kolína, Pilníkovský zpravodaj a Z Loun, k nejlepším obecním zpravodajům patří Hrdějovické listy, Kanické listy a Ostopovický zpravodaj. Nejlepší příspěvek porota objevila ve Zdobiském zpravodaji.

jt

Posázaví je vidět! Pomáhají tomu nové propagační brožury i videa

Pozvánky k návštěvě památek, měst, zajímavých lokalit i jedinečných muzeí v okolí dolního toku řeky Sázavy až po její soutok s Vltavou nabízí nový turistický průvodce Poznáváme Posázaví. V nákladu 40 000 kusů ho vydala Posázaví o.p.s. a k dostání je zdarma v regionálních informačních centrech, v kanceláři Posázaví o.p.s. v Benešově a u partnerů. Na 64 stranách přináší to nejlepší z regionu kolem řeky Sázavy, co by jeho návštěvníci neměli minout. Brožurku plnou barevných fotografií doplňují QR kódy s odkazy na nová videa, která ještě více přibližují jednotlivé lokality v okolí řeky Sázavy.

„Nový průvodce Poznáváme Posázaví přináší ucelené informace o regionu od Kácova až po Dolní Břežany. Na něj potom navazuje nebo naváže sedm menších propagačních brožur, které podrobněji přiblíží vybrané lokality. Vyšla už Bystřice, Benešov, Sázava, Týnec nad Sázavou a Jílové u Prahy, do konce roku vyjde ještě Dolnobřežansko a Ladův kraj. Návštěvníky, ale i místní, chceme s Posázavím seznámit i prostřednictvím 20 nových videí, která postupně zveřejňujeme,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Brožurky vycházejí v českém jazyce a čtenáři v nich najdou praktické informace i tipy na rodinné výlety. Část nákladů na jejich vydání pokryly dotace od Středočeského kraje a Ministerstva pro místní rozvoj, část zaplatili provozovatelé turistických cílů a obce.

Všechny propagační materiály a publikace, které Posázaví o.p.s. vydává, si lze prohlédnout a stáhnout na <https://tourist.posazavi.com/cz/Publications.aspx?CategoryID=2>.

Videa o regionu

Posázaví o.p.s. nechala natočit nebo do konce letošního roku ještě natočí dvacítku propagačních videí. Jejich prostřednictvím chce upozornit na zajímavosti regionu a přilákat turisty k jeho návštěvě. Zvou například na řeku Sázavu a zříceniny kolem ní, na techniku v Posázaví, hrad Český Sternberk, barokní zámek Jemniště, tajemný klášter v Sázavě, do Průhonic, Kácova, Čerčan a Pyšel, zlatého města Jílového u Prahy, do krajiny barona Ringhofferů... Filmy mohou být zajímavým zdrojem informací i pro místní – okem kamery se mnohdy podívají tam, kam se návštěvníci běžně nedostanou.

Videa jsou ke zhlédnutí na www.posazavi.com v rubrice Multimédia / Filmy o regionu.

Noir Film Festival, Tankový den a jiné

Zajímavosti a krásy regionu kolem řeky Sázavy propaguje Posázaví o.p.s. i účastí na akcích spolupracujících partnerů. Bylo tak vidět mimo jiné na **Noir Film Festivalu**, jehož 10. ročník se uskutečnil na hradě Český Sternberk. Vychutnat si v originálním prostředí filmy se specifickou atmosférou (mohlo se jednat o hru světla a stínu, retrospek-

tivní vyprávění se spleťou, místy až neproniknutelnou zápletkou či pesimistickým a bezvýhodným závěrem) přišel nespočet skalních fanoušků.

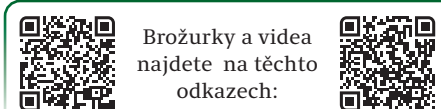
Region byl tradičně vidět i na **Tankovém dnu** ve Vojenském technickém muzeu v Lešanech. Nově jsme ho v srpnu prezentovali v expozici Středočeského kraje v Aquapalace Praha. Zúčastnili jsme se také krajské akce **Ochutnej Evropu** – jednu ze zastávek měla i v Benešově – nebo benešovského Festivalu parních lokomotiv.

O tom, jak funguje destinační management turistické oblasti Posázaví i o jeho spolupráci s obcemi a podnikateli hovořili v srpnu zástupci Posázaví o.p.s. s představiteli Středočeského kraje – radním pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu Mgr. Václavem Švendou a ředitelem Středočeské centrály cestovního ruchu Bc. Jakubem Kulhánkem. Nebyla to však návštěva „u stolu“, ale maraton schůzek v terénu. Úvod do problematiky obstaral na zámku Jemniště Jiří Sternberg – majitel zámku, ale zároveň předseda Správní rady Posázaví o.p.s. a starosta obce Postupice.

V Týnci nad Sázavou hosté navštívili Hotel Týnec a informační centrum, zajímali se o křižovatku nadregionálních cyklotras nebo vodáckou trasu. V Jílovém u Prahy hovořili o potenciálu značky „zlaté“ město nebo o spolupráci mezi sektory (město – kraj – podnikatelé – spolky) v cestovním ruchu. Ve Světě Škodovek byla tématem spolupráce mezi soukromými muzei, závěrečná diskuse se uskutečnila v Turistickém informačním centru v kavárně Posezení U Andělky ve Velkých Popovicích.

Turistická oblast dolní Posázaví se rozkládá na území 134 obcí o celkové rozloze 1322,14 km². První turisté ji začali objevovat již na konci 19. století, kdy sem začali jezdit z Prahy první trampové. Zvýšený turistický ruch pak přišel s výstavbou legendární železniční trati Posázavský pacifik. O rozvoj Posázaví jako místa s vysokým turistickým potenciálem se stará Posázaví o.p.s., která 14. 6. 2022 získala od CzechTourismu certifikát Kategorizace organizací destinačního managementu v kategorii Oblastní organizace destinačního managementu. Certifikát je platný jeden rok.

jt

Setkání turistických informačních center regionu Posázaví

Nejlepším doporučením je vlastní zkušenost – tak by se dala jednoduše charakterizovat setkání, která v uplynulém čtvrtroce připravila pro pracovníky regionálních informačních center Posázaví o.p.s. Mohli tak „na vlastní kůži“ zažít služby, které doporučují návštěvníkům.

Setkání na konci května se uskutečnilo v Hotelu Sen. Jeho zástupci Petr Filip a Lukáš Samek účastníkům představili historii hotelu, který v 90. letech 20. století postavil v Senohrabech americký podnikatel Steve Watson jako „kopii“ zámku Konopiště. V současnosti je hotel členem společnosti AD Group, která ho koupila v roce 2018. V následujícím roce

hotel prošel rozsáhlou rekonstrukcí. Nabízí 73 pokojů ve tří a čtyřhvězdičkovém standardu s celkovou kapacitou 168 osob. Pro firemní klientelu jsou v hotelu k dispozici tři konferenční sály s kvalitním technickým vybavením a restaurace navržená studiem Kyzlink Architects.

V roce 2021 bylo v hotelové zahradě otevřeno wellness centrum Infinit SEN s šesti druhy saun a ochlazovacím jezírkem. Podrobnosti jsou na www.hotelsen.cz.

Další setkání bylo na konci prázdnin v Aquapalace Praha v Čestlicích, který je nejnavštěvovanějším turistickým místem ve Středočes-

kém kraji. Ročně ho navštíví cca 1,2 milionu lidí, většinou se jedná o rodiny s dětmi. Areál má 10 000 m², je v něm 21 tobogánů a skluzavek. Aquapalace má tři paláce (jeden s tobogány, druhý s vlnobitím a dětskými atrakcemi a ve třetím je relax), má největší saunový svět v ČR (18 speciálních saun), fitness, spa (i na pojišťovnu), potápěčskou jámu a hotel s 231 pokoji a konferenčním centrem.

Po dohodě se Středočeským krajem budou k Aquapalace jezdit linky autobusu Aquapalace Expres jako součást ROPID (z Tábora, Benešova, Vlašimi, Prahy a zpět). Další informace jsou na www.aquapalace.cz.

jt

Mapujeme MAP

Prostor pro sdílení zkušeností a informací nabízí Místní akční plán vzdělávání (MAP) II, který od roku 2018 do srpna 2022 realizovala Posázaví o.p.s. Jeho součástí byly vzdělávací akce, Letní škola pro pedagogy nebo literární soutěž pro školáky Benešovsko žije příběhy. Zapojilo se do něj všech 42 mateřských, základních a základních uměleckých škol ORP Benešov. Na MAP II navázal MAP III, který potrvá od září 2022 do prosince 2023.

Vzdělávání, covid a válka na Ukrajině

„V rámci MAP II jsme uspořádali 25 samostatných vzdělávacích akcí pro pedagogy, většinou dvou až šestihodinových seminářů, a čtyři letní školy – celotýdenní akce nabitě vzděláváním. Mile nás překvapil zájem, až na malé výjimky byly akce velmi navštěvované. Vykrytalizovala se skupinka několika desítek aktivních pedagogů, kteří chodili pravidelně, a je vidět, že to, co se dozvídají, zkušenosti, které sdílejí, pak využívají ve vzdělávání a opravdu

se snaží, aby dětem ve školách dokázali nabídnout nové informace, věci a přístupy,” řekla koordinátorka MAP Jana Čechová.

Smysl projektu prověřila i koronavirová pandemie, která ovlivnila jeho realizaci. „S výjimkou asi měsíce, kdy jsme všichni byli zkoprněli z toho, co se děje, jsme nakonec dokázali situaci velmi rychle vyhodnotit a začali jsme s pedagogy spolupracovat online. Fungovalo to úplně v pohodě,” dodala Jana Čechová.

Velký zájem byl o všechny čtyři ročníky Letní školy pro pedagogy mateřských i základních škol, které se uskutečnily v Týnci nad Sázavou. Do projektu Benešovsko žije příběhy, určeného pro děti mateřských a základních škol, se aktivně zapojila polovina z 42 školských zařízení regionu. „Překvapil nás také zájem o téma rovných příležitostí. Setkání pracovní skupiny, která se jimi zabývala, byla obvykle spojena s nějakým tématem nebo představením nové služby, která na Benešovsku funguje, a zpravidla jsme měli plnou zasedací místnost, to je kolem 30 lidí,” shrnula Jana Čechová.

Dalším významným počinem týmu MAPu byla podle ní pomoc s řešením uprchlické krize po vypuknutí války na Ukrajině. „Byli jsme to právě my, kteří jsme jako první začali dávat dohromady aktéry poskytující vzdělávání i volnočasové aktivity a hledat cesty, jak tady ukrajinské děti adaptovat a zapojit je do vzdělávání,” připomněla.

➤➤➤

Benešovsko žije příběhy

Třetí ročník projektu byl ve znamení rostoucího zájmu škol i zvyšující se úrovně literárních a výtvarných prací. Ty nejzdařilejší byly stejně jako v předchozích dvou ročnících i letos zveřejněny v knize – a dostalo se do ní 27 příběhů. Publikace byla slavnostně představena a pokřtěna v červnu v Muzeu umění a designu (MUD) v Benešově. V zaplněné Šimově síni si pak nejspěšnější autoři převzali diplomy a výtisky nové publikace.

Knihu pokřtili místostarosta Benešova Zdeněk Zahradníček, ředitelka MUD Gabriela Francová a PR manažerka Posázaví Jaroslava Tůmová. Popřáli jí hodně čtenářů, aby je čtení z ní provázelo celými prázdninami a aby se stala inspirací pro další mladé autory. Edukátor Martin Vlček pak představil děti z výtvarného kroužku MUD, které zveřejněné příběhy ilustrovaly.

A čtení i podívání v nové knize je hodně zajímavé. Ukazuje, že nadhled a fantazie dětem nechybí. Někteří autoři na slavnosti prozradili i to, jak jejich příběhy vznikly. Dětem z mateřské školy s nimi pomohly paní učitelky, školákům poradili rodiče, někdo převedl do literární podoby vzpomínky prarodičů, jiný si všechno vymyslel sám – jen mu prý maminka opravila gramatické chyby. Příběhy vyprávějí například o dubu, co umí vyprávět, o výletu na zříceninu nebo hledání pokladu, ztraceném knoflíku, velké vodě v Benešově, deníku z půdy, sovičce Rozárce, detektivu krysákovi. Je v něm komiks o medvědu Jírkovi z Konopiště, povídky o mlsném tatínkovi, skřítcích, dracích, ale také o přívozkých vorařích, snu umělce Miloslava Chlupáče, legenda o Panské skále, duchu Kunešovi nebo zelených očích.

Do třetího ročníku projektu přihlásilo 17 škol 88 dětských prací. Vybrat z nich ty nejlepší nebylo vůbec jednoduché – vypovídá o tom navýšení počtu zveřejněných příběhů – v knize jich mělo být původně 20!

Projekt vyhlásila v rámci Místního akčního plánu vzdělávání (MAP) společnost Posázaví o.p.s. ve spolupráci s městem Benešov a Muzeem umění a designu Benešov. Úkolem autorů z mateřských a základních škol z ORP Benešov bylo vytvořit příběh reálné nebo fiktivní postavy z minulosti či současnosti

zasazený do kulís Benešova nebo jeho okolí. Nově do něj ale autoři museli zakomponovat jedno dvousloví vytvořené z 36 předem určených slov. Nabídka byla pestrá – mezi stanovenými výrazy byly například tyto: zlatonosná řeka, žebrákova odměna, kouzelná koule, deník z půdy, rozesmátý krtek, šílený sládek, zlý trpaslík, počmáraná zeď...

Loni se do projektu Benešovsko žije příběhy zapojilo 13 škol se 79 pracemi, v prvním ročníku porota posuzovala 82 literárních a výtvarných děl z 11 škol.

MAP III

Zatímco MAP II se zaměřil na implementační aktivity v podobě vzdělávacích a kontaktních akcí pro pedagogy, MAP III bude více „strategický“. „Čeká nás zejména setkávání se zástupci škol a mapování jejich potřeb. Budeme dělat swot analýzy, budeme hodně pracovat v pracovních skupinách. Co se proti předchozím dvěma MAPům odlišuje, jsou finance – MAP III by totiž měl velkou pozornost věnovat nejen definování potřeb, ale zároveň hledat, kde na jejich realizaci vzít peníze,“ dodala Jana Čechová.

Ze společných setkání, workshopů, diskuzí a analýz, které se v rámci MAP II uskutečnily, vykrystalizovala čtyři klíčová témata školství na Benešovsku. Nejozřejavějším je **nedostatečná kapacita většiny škol v regionu**. „Jejich třídy a učebny jsou plné a nemají prostor přijímat další žáky, což se ještě prohloubilo s nástupem ukrajinských školáků,“ poznamenala Jana Čechová. Dalším důležitým tématem je podle ní **rostoucí potřeba osobního rozvoje pedagogů**. Zájem mají zejména o vzdělávání v oblasti komunikace, krizové komunikace, intervence a argumentace. „Školní prostředí je opravdu velmi složité nejenom ve vztahu k dětem, ale i k rodičům nebo pedagogům navzájem,“ vysvětlila Jana Čechová. Školy podle ní také trápí **razantní nárůst byro-**

kracie a administrativy, a to nejen v případě vedení škol, ale i samotných pedagogů. V rámci MAP III by se také měla **posílit spolupráce mezi školami a jejich zřizovateli** – obcemi a městy.

„Aktivní osobní spolupráce v rámci MAP, na kterou jsme byli zvyklí, teď tolik nebude. Ač nám to zpočátku bylo líto, tak teď k tomu přistupujeme věcně a bereme čas MAPu III jako čas, kdy si můžeme srovnat informace, objet všechny školy, mluvit s řediteli a učiteli, udělat si rekapitulaci toho, co naše regionální školství potřebuje, aby až skončí MAP III, všichni věděli, jakým směrem se ubírat a jaké aktivity v budoucnu podporovat,“ shrnula Jana Čechová.

Okresní Partnerství pro vzdělávání 2030+

Zlepšit vzdělávací výsledky, wellbeing (tělesnou a duševní pohodu) a dát rovné šance všem je hlavním cílem nové platformy nazvané Okresní Partnerství. „Zdola“ je od letošního roku zakládají organizace realizující MAP spolu s obcemi s rozšířenou působností a kraji. Společně chtějí přispět k naplnění cílů Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030, a tím k významnému plošnému zlepšení učení dětí. Neměla by se tak opakovat situace s realizací předchozí Strategie 2020, která sice měla podporu, nebyla však rozpracována do akčních plánů a implementována, řada dobrých myšlenek proto zůstala jen na papíře.

„V rámci Okresního Partnerství jsme začali spolupracovat s MAP Votice a MAP Vlašim. Zjišťujeme, co každý z nás dělá, kde jsou styčné body naší potenciální spolupráce, kde bychom mohli být školám nápomocni i tím, že budeme společně pracovat na zkvalitnění výuky,“ uvedla koordinátorka MAP Benešov Helena Šešinová. Zástupci MAPů se podle ní pravidelně scházejí, jsou v kontaktu s iniciátory Okresního Partnerství a připravují memorandum spolupráce.

Okresní Partnerství by mělo zvýšit společný dopad všech projektů na učení dětí, zlepšit koordinaci, sdílení expertíz a zdrojů a mělo by také zvýšit informovanost o tom, zda se učení opravdu zlepšuje. Mezi tématy, která mohou Okresní Partnerství řešit, patří mimo jiné spolupráce obcí na snižování administrativní a provozní zátěže ředitelů škol, rozšiřování profesních komunit učitelů na celé území, čtenářská a pisatelská gramotnost, místně zakotvené učení, podpora začínajících učitelů a ředitelů nebo sdílení zkušeností mezi řediteli, učiteli a školami v okrese.

Mezi hlavní projekty, které budou v letech 2022 až 2025 podporovat rozvoj škol v regionech, jsou kromě MAPů také Krajský akční plán vzdělávání (KAP), systémový projekt Národního pedagogického institutu nazvaný Kurikulum a Střední článek podpory realizovaný Ministerstvem školství.

jt

Erasmus nás baví!

V polovině září jsme v Obchodní akademii Neveklov přivítali v rámci programu Erasmus+ partnerské školy z projektu SOS: It is time to take Action for Technology Addiction. Zavítalo k nám 19 studentů a 10 vyučujících ze škol z Itálie, Rumunska, Polska a Turecka. Projekt je zaměřen na boj proti závislosti na digitálních technologiích a pomáhá v mladých lidech zažehnout kreativitu.

A co jsme pro partnery připravili? První den po uvítání a představení školy měli příležitost se podívat do výuky, vzájemný ostych pak pomohly překonat seznamovací hry a aktivity. Odpoledne nás uvítal na úřadě pan starosta, který hostům představil historii Neveklavska.

Náplň dalších dní se nesla ve znamení pestrosti. Po návštěvě zámku Konopiště byl v parku připraven orientační závod. Mezinárodní studentské týmy hledaly v daném

časovém limitu kontroly. Ačkoli oblohu zakrývaly mraky a občas se objevily i kapky deště, nikdo nechtěl zůstat vzhůru a všichni si prověřovali své orientační schopnosti. Nadšení vyvolaly i odměny. Sportovní batohy a láhve našly využití hned druhý den při návštěvě Prahy. Více než 17 km dlouhá procházka, kterou připravili studenti naší obchodní akademie, představila historicky zajímavá místa, kulturní památky i tajemná zákoutí. Nechyběly výhledy na město z Petřína či Hradu, rébusy a úkoly představující naše hlavní město. A aby byl dojem dokonalý, Prahu ozářilo slunce.

Další den se hosté vrátili do Obchodní akademie Neveklov, aby v anglickém jazyce komunikovali se svými vrstevníky, našimi žáky. Připravili si pro ně totiž scénky z historie, bajky a pohádky, které společně dra-

matizovali. V kreativě při výrobě kostýmů a kulis se meze nekladly. Závěrečná přehlídka minidramat proběhla před zraky všech žáků i pedagogů v aule základní školy. Obrovský potlesk byl jistě tou největší odměnou.

Týden utíkal mílovými kroky a přiblížil se závěr našeho hostování. V pátek proběhl na rozloučenou turnaj v bowlingu a pak už se cesty opět rozběhly do všech světových stran.

Zahraniční studenti i jejich vyučující si od nás odnášeli nejen dárky, ale hlavně zážitky a nová přátelství. A my se již nyní těšíme na další výjezd, který povede tentokrát do Turecka.

Mgr. Miroslava Hulanová,
Mgr. Petra McGregor

Střípky ze Stříbrné Skalice

Dokončení kanalizace a vodovodu, rekonstruovaný průtah obcí, nová učebna a zahrada základní školy... to je jen malý výběr investičních akcí, které se v poslední době realizovaly ve Stříbrné Skalici. Na něco obec získala dotaci, něco zaplatila ze svých zdrojů.

Kanalizace a vodovod

Vybudování vodohospodářské infrastruktury patří k největším investicím v historii Stříbrné Skalice. Třetí etapa odkanalizování obce, která letos skončila, byla spolufinancována z Operačního programu Životní prostředí a ze Středočeského infrastrukturního fondu. Její součástí byla stavba jak gravitační, tak i podtlakové kanalizace. Současně s tím se postavila také velká část vodovodního řádu.

Na stavbu kanalizace navázala oprava průtahu obcí, silnice II/335, která je ve správě Středočeského kraje, jenž byl i investorem. Součástí prací bylo mimo jiné i rozšíření ko-

munikace, zesílení konstrukce vozovky nebo oprava mostních objektů a odvodnění. Náklady dosáhly 100 milionů korun. Povrch silnice je asfaltový, souběžné chodníky z žulových odseků a historických kamenných obrubníků vybudovala ve své režii obec ve spolupráci s Národním památkovým ústavem.

Škola

Velkých změn doznala i základní škola ve Stříbrné Skalici. V rámci snížení energetické náročnosti jejího objektu byl vyměněn zdroj vytápění na tuhá paliva za tepelná čerpadla voda-vzduch, která přinesou energetickou úsporu ve výši 70 procent. Celkové způsobilé výdaje na to činily 2,9 milionu korun, dotace z Operačního programu Životní prostředí pokryla 1,7 milionu korun. Přístavky a kůlny na uhlí, které už nebudou třeba, byly zbourány, a vznikl tak prostor pro multifunkční hřiště s umělým povrchem, na které obec dostala dotaci. S finanční podporou

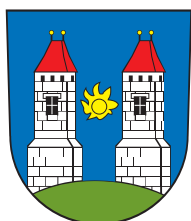
vybudovala také novou školní zahradu s prostorem pro venkovní třídu.

Od září má škola také novou třídu pro prvníáčky ze spádových obcí. Vznikla přestavbou multifunkčního prostoru v prvním patře budovy bývalého infocentra a knihovny, která je součástí areálu školy. Náklady ve výši kolem milionu korun uhradila obec ze svého rozpočtu.

jt

Maršovice ve Vesnici roku 2022

Po šestileté odmlce se Maršovice letos opět přihlášily do soutěže o titul Vesnice roku. V letech 2014 a 2016 v ní městys získal diplomy za spolkovou činnost a za budování komunity. V roce 2015 jsme si dokonce odnesli jedno z pěti nejprestižnějších ocenění, středočeskou krajskou Modrou stuhu, udělovanou právě za spolkovou činnost.

Soutěž je pořádána od roku 1995 a jejími vyhlášovatelé jsou spolu s dalšími institucemi především Spolek pro obnovu venkova a Ministerstvo pro místní rozvoj. V letech 2020 a 2021 se vinou covidové pandemie přehlídka vesnic neuskutečnila. A zřejmě i tato pauza způsobila, že do letošního soutěžení se ve Středočeském kraji zapojilo pouze jedenáct obcí. Maršovice mezi zúčastněnými rozhodně nezapadly. Získaná „Cena naděje pro živý venkov“ je uznáním práce celé maršovické komunity.

V květnu městys navštívila desetičlenná hodnotitelská komise. Po představení městyse na „obci“ jsme hodnotitele provedli starým autobusem RTO Maršovickými. Na první zastávce se na faře svými plány prezentovala Charita Starý Knín. Příchozí déšť pak přesunul následující dění do budovy mateřské školy. Ještě před jejím vchodem zatroubili myslivci vítací znělku a následně pan Milan Turek již na chodbě představil maršovické Myslivecké sdružení.

Ředitelka Miroslava Strakatá pohovořila o školce. Krátkým vystoupením se představili předškoláci. Předvedla se ukázka canisterapie. Společnost RUAH sdělila komisařům základní informace o své působnosti. Druhou maršovickou zastávkou byla rodinná farma Patákových. Zdeněk Paták mluvil o svém hospodářství a provedl komisaře halou s ho-

vězím dobyt看kem. Do třetice v Maršovickém zastavil autobus u hřiště Na Trávníkách. Tady se technikou a informacemi o své činnosti pochlubily nejprve naše hasičské sbory. Na ně v klubovně navázal Rostislav Hašek povídáním o práci maršovického Sokola.

Pak již autobus zamířil do Zaječí. Cestou jsme do autobusu přibrali Jiřinu Hřebíčkovou, která po cestě představila naše ochotníky, a následně i Michala Hřebíčka, který

komisi seznámil s fungováním spolku Hájek Mstětice.

Konečná v Zaječí byla velmi příjemnou tečkou celé prezentace obce. A dokonce přestalo i pršet. Na návsi u kapličky se sešla celá vesnice. Martin Perníček pohovořil o pěstování jahod a česneku. Daniela Mikšíková předvedla „naturalizovanou“ ukázkou své kozi farmy Cecsýr. Hodnotitelé, ale i všichni zúčastnění, díky ní ochutnali sklenku koziho mléka, či si dopřáli pomazánku „Budapešť“ oceněnou značkou Regionální potravina roku 2021 a vyrobenou z koziho sýra. K příjemnému kulinářskému zážitku přispěl domácí chléb Kateřiny Altové. Zaječtí navíc návštěvu „osladili“ medem Jaromíra Jiroty. Na odchodnou vedle prezentu městyse dostali komisaři od Lenky Trmalové – Ty kytky Zderadice – ji vázanou jemnou kytíčku z lučního kvítí.

Po dvou letech omezeného společenského a spolkového života jsme měli obavy, že jsme všichni poněkud zpozdlní. Pozitivní energie, nadšení a vstřícnost, s nimiž se do účinkování v soutěži vrhli maršovické spolky, jejich představitelé i oslovení jednotlivci, však předčily očekávání a veškeré strachy bezesbýtku zahaly. V pátek 24. června 2022 představitelé městyse Maršovice, starosta Bohumil Ježek a místostarosta Michal Hašek, převzali na Krajském úřadě Středočeského kraje „Cenu naděje pro živý venkov“.

Slavnostní vyhlášení výsledků přehlídky proběhlo koncem července v Kostelní Lhotě na Nymbursku. Kostelní Lhota, oceněná zlatou stuhou a titulem Středočeská vesnice roku 2022, pak v soutěži krajských vítězů získala titul nejvyšší a nejprestižnější – „Vesnice České republiky roku 2022“. Po úspěchu Ratměřic v roce 2010 se stala teprve druhou vesnicí Středočeského kraje, které se to podařilo.

Bohumil Ježek

Ohlédnutí za kulturním létem v Bystřici

Divadelní příměstský tábor v Bystřici

V bystrickém divadle U Jelena to ožilo malými herci. Městské kulturní a informační centrum (MKIC) p.o. Bystřice zde pořádalo 11.–15. a 18.–22. července 2022 Divadelní příměstský tábor. Oba běhy byly zcela zaplněné. Děti se seznamovaly s jevištěm, hledištěm, šatnou, maskárnou, jevištní řečí a pohybem. Učily se malovat kulisy, ale hlavně hrát divadlo. Nastudovaly pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků, kterou zahrály na konci tábora rodičům. Na táboře vznikaly i videoklipy, v kterých si všechny děti nadšeně zahrály. Zapojily se do kurzu muzikoterapie, kde si vyzkoušely snad všechny hudební nástroje a naučily se, jak se zahrát veselé, smutné i napínavé melodie. Prohlédly si sochy, které jsou celé léto vystavené na Ješutově náměstí, obdivovaly nové květinové záhony a v parku u kostela Šimona a Judy odstartovaly kamínkovou stezku plnou postav z Večerníků. Děti se vracely do divadla celé natěšené, jak se naučí vodit loutky a propůjčí jim své hlasy v loutkovém divadle, které je hned za jevištěm. Dny byly plné dobrodružství a pohybu. Táborníky dále na stadionu čekalo poutavé povídání o RC modelech motorek, aut a letadel, kde si vše samozřejmě vyzkoušeli. Poznali také svět masožravých květin, život psí, čili psí agility, a také navštívili kukuřičné bludiště. Malí herci byli z Divadelního příměstského tábora nadšení a poznali, že když se řekne Bystřice, tak je to město plné zábavy a kultury. Nevěříte? Přijďte se k nám podívat.

Koncerty u kašny

Tradiční střední setkání při muzice odstartovala u kašny v Bystřici na Ješutově náměstí 20. července 2022 country kapela **Fanda Tomášek a přátelé**. Kapela pochází ze Sedlčanska a diváci si užili převzaté i vlastní skladby. O týden později se konal druhý koncert letních bystrických setkání, na němž vystoupili **Majda Čejková a Jan Lejčko**. Představili publiku své oblíbené písničky z minulých let i ze současnosti. Nechyběly hity Čejkabandu ani společně nazpívaný duet Jedině tam. Lidé si užili příjemný baladický podvečer v doprovodu sympatické dvojice a známých písničků. K začátku srpna v Bystřici patří již tradičně hudební vystoupení **Štěpána Kojana**. Ani letos tomu nebylo jinak, Štěpán dorazil se svojí kytarou ke kašně a odehrál spoustu známých písní, které si lidé broukali a zpívali s ním. Jak je Štěpánovým zvykem, písně prokládal a uváděl vtipnými historkami, při kterých každého musela přejít špatná nálada. Dal-

ším hostem u kašny byla hudební skupina **Šlahouni**. Po celou dobu si přihlížející diváci pozpěvovali spolu s hudebníky, kteří letos slaví 40 let společného hraní. Znamé trampské písničky spolu s úchvatným západem slunce dotvářely romantickou atmosféru, kdy nebylo těžké uvěřit, že jsme se přesunuli k táborovému ohni uprostřed trampské osady. Sérii letních koncertních setkání u kašny zakončila **Vanda a její Banda**. Představila publiku nejen folkové, ale i popové oblíbené hity z let minulých i ze současnosti. Skupina byla odměněna velkým aplausem.

Na poslední chvíli – komedie v areálu zámku Lišno

V amfiteátru na Zámku Lišno mohli návštěvníci v červenci zhlédnout komedii Raye Cooneyho *Na poslední chvíli*. Představení bylo vyprodané. Diváci navíc využili příležitost a prohlédli si krásný areál zámku. V hlavní roli se zaplněnému amfiteátru představil famózní Václav Vydra, jemuž zdatně sekundoval Josef Carda. Právě jejich vzájemná spolupráce a komediálnost vyvolávaly salvy smíchu od začátku do konce. Ostatně v díle plném neuvěřitelných zmatků a improvizací se neztratily ani Zuzana Slávková, Kamila Špráchalová či Karolína Vágnerová. V duchu typické anglické komedie obstáli na výbornou i Miloslav Mejzlík a Miroslav Sabadin. Široko daleko neseděl nikdo, kdo by neměl pusou od ucha k uchu, což v závěru všichni svorně potvrdili ohlušujícím potleskem. V zákulisí a před divadlem byly slyšet poznámky ve stylu: „Ohromně jsem se bavila. Super představení. Krásné místo.“ A tak to má být.

Divadlo Koňmo představilo u kašny pravou verzi Červené Karkulky

Poslední střední kulturní setkání u kašny tohoto léta se neslo v pohádkovém duchu. Divadlo Koňmo přivezlo 24. srpna do Bystřice představení *Vyprávění starého vlka aneb pravda o Karkulce*, které přítomným vyjevilo pravou verzi události onoho inkriminovaného dne, kdy Karkulka vyrazila přes les za nemocnou babičkou a setkala se cestou s vlkem. Přestože částečně loutková a částečně živě hraná pohádka byla určena především malým divákům, skvěle se bavili také dospělí. Smích zněl z bystrického Ješutova náměstí téměř nepřetržitě po celou dobu představení.

Bystřicefest – děti jsou best

Skutečně velkolepě se rozloučili s létem návštěvníci Bystřicefestu, který se uskutečnil v sobotu 27. srpna na stadionu v Bystřici. Druhý ročník, tentokrát s podtitulem „Děti jsou best“, jak už sám název naznačuje, byl věnovaný především dětem. Zábavný rodinný festival s nabitým programem si nenechal ujít bezmála 1000 účastníků. Oblíbené písničky zazněly v podání Kateřiny Ševdové, ke které se všechny děti s radostí připojily. Dále vystoupil Muziček: Fidlík, teta Květa a Violenta – známé postavičky z TV pro děti nadchly především mladší dětské publikum. Při koncertu kapely Piskomil se vrací si přítomní užili vtipné, originální a poučné texty

písniček, barevné kostýmy a skvělou prací s publikem. Při všech hudebních vystoupeních se bavili nejen děti, ale i jejich rodiče.

Na všechny čekal bohatý doprovodný program. Originální dřevěný kolotoč na ruční pohon, který vyřezal a také osobně roztočil řezbář Matěj, byl v neustálé permanenci. Pro děti bylo také připraveno dřevěné koží taxi nebo dračí a mravenčíková houpačka. Festivalový program doplnil bublinový workshop – dílnička, kde si malí i velcí návštěvníci mohli vyzkoušet profesionální bublifukovou směs. Velké barevné bubliny, které děti s radostí vytvářely, poletovaly nad sluncem zalitým stadionem.

Spoustu zábavy přichystalo také Pohádkové království na cestách – deset speciálních pohádkových, tvořivých či soutěžních stánků, po jejichž splnění čekal na všechny poklad, který dětem rozdělil sám pan král. Nechyběly ani další atrakce, jako velký nafukovací hrad, překážková džungle a velká skluzavka Titanic, kde si děti vyzkoušely obratnost, šikovnost a ohleduplnost. Na závěr si rodiny vychutnaly letní kino pod hvězdami s velmi podařeným českým animovaným filmem *Myši patří do nebe*. V průběhu celého festivalového dne se návštěvníci mohli zastavit u stánků, kde se podávalo vynikající občerstvení.

Naším cílem při chystání festivalu bylo, aby si den užila opravdu celá rodina. Příprava festivalu pro nás byla velkým testem a soude dle rozzářených obličejů malých i velkých návštěvníků věříme, že se nám to povedlo a všichni byli spokojeni.

Pozvánka na Rozsvícení stromu v Bystřici

V Bystřici bude 26. listopadu rozsvícen vánoční strom. Tímto bychom Vás srdečně pozvali na adventní trh, kde si budete moci zakoupit nejen dárky v podobě medových a řepových produktů, přírodní kosmetiky, adventních věnců a dalšího. K občerstvení můžete ochutnat například trdelník, minikobližky, horké nápoje a kávu. Čeká na vás vystoupení ZUŠ Bystřice, funk-rocková kapela Oty Balage Balage band feat. Tereza a skupina Rozjetý Veverky (vánočně laděné Veverky jak je neznáte). Děti si budou moci ozdobit perníčky. Přijďte si užít krásné Vánoce.

Městské kulturní a informační centrum
Bystřice

Soběhrdy čekají na zákon o komunitní energetice

Každá doba má svá „moderní témata“, která rezonují veřejným prostorem silněji, než ostatní. V současnosti bychom mohli za takový evergreen určitě označit téma energetiky. Není den, abychom nenarazili na zprávy o rostoucích cenách energií, problémech, které to firmám i jednotlivcům přináší, a protiopatření, která se politici snaží najít. Nemám ambici tato opatření detailně hodnotit už z toho důvodu, že se situace dnes a denně mění a v podstatě ani pořádně nevíme, co bude zítra platit, natož abychom dokázali předvídat, zda to bude fungovat.

Co se mi osobně nelíbí, je jejich základní princip. V jednu chvíli vláda „virtuálním způsobem“ rozchází peníze na každé odběrné místo bez ohledu na potřebnost. Takže stejný příspěvek jako důchodce v rodinném domě vytápěném elektřinou (což mu stáť před lety zadotovával), dostane miliardář, který vytápí svých „39+1“, nebo chatař, který prosvítí přes léto pár stovek. A v následujícím okamžiku stejná vláda rozhoduje o zastropování cen elektřiny a opět stejně pro všechny bez ohledu na to, jestli někdo plýtvá, nebo se chová energeticky moudře.

Nesouhlasím s tím jednak proto, že to staví na stejnou úroveň nás jako obec, která za tři roky snížila spotřebu elektřiny o 27 %, s někým, komu na spotřebě nezáleží a s energií plýtvá. A především se mi nelíbí, že to nevede uživatele k tomu, aby se buď snažili méně elektřiny spotřebovat, nebo si nějakou sami vyrobit. Protože to je jediný princip, který nás může z této situace opravdu vyvést. Vše ostatní je jenom provizorní záplatování děr.

Energetické komunity mohou obcím pomoci najít cestu z energetické krize

Na jednu stranu se stáť tváří, že se snaží svým občanům pomoci a na druhou stranu nechává ladem ležet příležitosti, které by nás mohly z krize opravdu vyvést. V České republice chybí v rámci energetického zákona možnost fungování energetických společenství neboli tzv. energetických komunit. V Evropě již tento princip roky

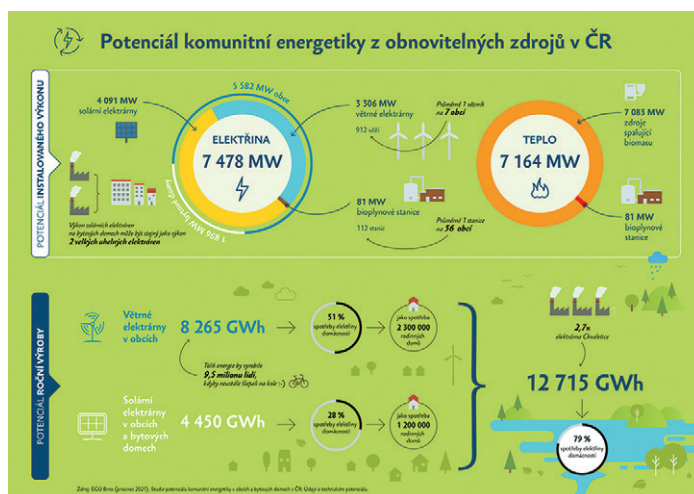
platí a velmi dobře funguje. Lhůta, kdy ho měla Česká republika přijmout, uplynula již před dvěma roky, a přestože nám za to hrozí i pokuta, tak postup Ministerstva průmyslu a obchodu je slušně řečeno velmi pomalý a neustále se posouvá termín, kdy by měl zákon začít platit i u nás.

V čem jsou tzv. energetické komunity zajímavé? Umožňují sdílet vyrobenou elektřinu v nejbližším okolí. To znamená, že pokud obec instaluje na svou školu fotovoltaiku, tak v době, kdy ji ve stejné budově sama nespotřebuje, ji může využívat v čistírně odpadních vod nebo vodojemu. Nebo ji dokonce může sdílet v obci s těmi, kdo opravdu mohou mít problém se s cenami energií srovnat. A energetická komunita ji bude určitě přednostně dodávat za nižší cenu těm nejpotřebnějším. V současné době ji každý výrobce za pár haléřů dodává velkému distributorovi, který ji obratem za mnohonásobně vyšší cenu někomu prodá. A stát vyplácí dotace na všechny strany, aby to nikoho nebolelo. Těžko pochopitelné, že?

Jistě vás hned napadá, že model energetických komunit tím pádem přináší určitou míru energetické soběstačnosti až nezávislosti v případě, že se dobře nastaví. A zároveň může být velmi účinným prostředkem sociální práce. A to je přesně ten důvod, proč v Soběhrdech čekáme na novelu energetického zákona, která toto umožní, a připravujeme se, abychom mohli tuto možnost naplno využívat.

Co tedy konkrétně zatím v obci děláme?

1. Připravujeme instalace fotovoltaiky na obecních budovách s výkonem zhruba 60 kWp

2. Mapujeme již instalované fotovoltaiky a domlouváme se s jejich majiteli na spolupráci
3. Snažíme se motivovat občany (pokud mají vhodné plochy), aby si nechali udělat návrh na nové instalace a využili současných dotačních příležitostí
4. Stali jsme se členem Unie komunitní energetiky a podílíme se na vytváření podmínek v této oblasti
5. Připravujeme kroky k založení energetického společenství a jeho obchodního modelu
6. Uvažujeme o dalších krocích mimo fotovoltaiku, které by umožnily výrobu elektrické energie z lokálně dostupných zdrojů.

A proč to všechno děláme? Protože věříme, že nikdo se o nás nepostará tak dobře, jako my sami. A protože věříme, že role obcí se v dalších letech výrazně promění, a že především obce budou ovlivňovat to, jak se na venkově žije. Tedy pokud budou chtít. Ale o tom možná až někdy příště.

Pokud vás téma komunitní energetiky zajímá nebo se v něm už snažíte něco dělat, jsem k dispozici na telefonu 604 294 762. Rád poradím nebo se naopak něco pociuším.

Pavel Bartík, starosta Obce Soběhrdy

Výuka českého jazyka pro dospělé cizince z Ukrajiny v Týnci nad Sázavou

V letošním roce probíhá od června do prosince výuka českého jazyka pro dospělé Ukrajince. Do výuky je zapojeno 35 zájemců. Byly pro ně vytvořeny dvě skupiny – jedna skupina dospělých se učí v kulturním centru v Týnci nad Sázavou a druhá v místě ubytování Ukrajinců na Břejlově, kde výuka probíhala i v průběhu letních prázdnin. Skupinu v Týnci nad Sázavou vedou tři lektorky, z nichž se jedna zaměřuje pouze na praktické dovednosti (např. nákup potravin, návštěva úřadů). Výuka zde probíhá v pondělí a ve středu.

Na Břejlově vede skupinu lektorka původem z Ukrajiny, která v České republice již několik let žije. Vyučování zde probíhá také 2x týdně po 2 hodinách (úterý a čtvrtek).

Projekt je zaměřen nejen na výuku českého jazyka, ale i na pořízení vzdělávacích pomůcek a kancelářských potřeb potřebných k výuce. Projekt je z 95 % hrazen z dotace, kterou poskytl Ministerstvo vnitra. Spoluúčast města je 5 %. Celkové náklady projektu jsou 166 400 Kč.

Michaela Veselá

Zdravý Týnec nad Sázavou

ZDRAVÉ MĚSTO TÝNEC Město Týnec nad Sázavou se pyšní prestižním označením Zdravé město již od roku 2016. Zabývá se všemi oblastmi života, které mohou mít vliv na zdraví a pohodu obyvatel. Jsou to nejen osvětové akce a přednášky z cyklu Bezpečné město, ale také Participativní rozpočtování a plánování akcí s veřejností (např. Kulatý stůl, Školní fórum, Veřejné fórum).

V rámci aktivit Zdravého města uspořádalo město Týnec nad Sázavou v první polovině roku 2022 následující osvětové akce: Den Země, Sazení stromů v Krusičanech, Doprávní soutěž pro žáky 4. ročníků ZŠ, před-

nášku o udržitelném rozvoji pro žáky 8. ročníků ZŠ (tento rok se zaměřením na udržitelnou spotřebu a výrobu), Uklidíme náš Týnec a akci Čistá řeka Sázava ve spolupráci s Posázavím o.p.s. a Den pohybu a zdraví. V listopadu se uskuteční druhá etapa výsadby aleje v Krusičanech – pokračování podél cesty do Bukovan (bližší informace na www.mestotynec.cz).

V první polovině roku 2022 se uskutečnily také odborné přednášky z cyklu Bezpečné město: školení řidičů pro veřejnost, Finanční gramotnost pro seniory, První pomoc pro veřejnost a přednášky Jak lépe porozumět svému psovi a Relaxační techniky. V září přednášeli zástupci Policie ČR také o Nebezpečí na internetu. Nejen týnecké občany zve Zdravé město Týnec nad Sázavou na přednášku o bezpečnosti a kvalitě potravin, která se uskuteční 21. listopadu od 17 hodin v zasedací síni týneckého městského úřadu.

V dubnu také proběhla speciální akce k podpoře sportovních aktivit v Týnci na vybudovaném workoutovém hřišti – workoutová exhibice s mistry ČR 2019 ve streetworkoutu.

Další aktivitou Zdravého města Týnec je Participativní rozpočtování, ve kterém získávají

občané možnost zapojit se se svým nápadem do vylepšení Týnce či jeho okolí. V rámci Participativního rozpočtu 2022 byly podpořeny dva projekty, které jsou nyní v realizaci, a to Revitalizace „Plavecké cesty“ a Workoutové hřiště v Podělusích. Oba musí být dokončeny do 31. 12. 2022. Plánujeme Participativní rozpočet 2023 – pravidla budou zveřejněna 14. 12. 2022 na webu <https://mojeobec.kr-stredocesky.cz/tynec-nad-sazavou/> nebo na stránkách města.

Týnec nad Sázavou dále v rámci aktivit Zdravého města připravuje v listopadu 2022 na ZŠ Školní fórum, ze kterého vzejde 10 nejlepších nápadů dětí na vylepšení Týnce či jeho okolí. V listopadu se uskuteční Kulatý stůl s veřejností, kde bude představen návrh projektu revitalizace lesíka Brdce a návrh projektu rozšíření základní školy. Jedná se o diskuzní setkání s veřejností, jehož součástí bude informace o tom, jak bude naloženo s jeho výstupy (shromážděnými náměty/připomínkami).

Další velkou plánovací akcí Zdravého města Týnec nad Sázavou bude Veřejné fórum, ale ta se uskuteční až v příštím roce 2023.

*Ing. Alena Pivoňková,
koordinátorka Zdravého města a MA21*

Nová smuteční obřadní síň v Týnci nad Sázavou už má svou podobu

V červnu se v zasedací místnosti Městského úřadu v Týnci nad Sázavou uskutečnilo veřejné představení výsledků architektonické soutěže návrhu „Smuteční obřadní síně“, kterou město plánuje postavit na „novém“ městském hřbitově.

Organizací soutěže město pověřilo Ing. arch. Miroslava Vodáka, jehož skupina CBArchitektura má v oblasti architektonických soutěží ty nejlepší výsledky. Na přípravě spolupracoval také městský architekt Ing. Jan Vaněček. Soutěž byla vyhlášena v lednu 2022 a ukončena v květnu, kdy byl odbornou porotou vybrán vítězný návrh. Pro porotu to nebyl jednoduchý úkol, protože vybírala z návrhů pět významných českých architektonických atelierů. Vítězem soutěže se stal návrh atelieru Ivan Kroupa architekti. Ten byl také osobně představen Ing. arch. Iva-

nem Kroupou. K nahlédnutí byly všechny ostatní návrhy.

Důvodem vyhlášení soutěže je nevyhovující stav současné smuteční síně. Nová obřadní síň bude působit důstojně a díky možnosti otevření prosklených stěn umožní variabilitu v závislosti na velikosti obřadu. Důmyslné technické řešení bude nabízet důstojné a současně dostatečně intimní prostředí pro konání obřadů.

Koncept nové obřadní síně zaujal veřejnost a vyvolal živou diskuzi. Hovořilo se o výraznosti architektonického návrhu, ale např. i o údržbě takového objektu.

Týnec nad Sázavou získá funkční, architektonicky velice zajímavou a odvážnou stavbu s novým krajinářským uspořádáním, která

se bezesporu stane jednou z nejvýznamnějších objektů města a bude tak navazovat na řešení několika dalších významných staveb, které v Týnci v minulosti vznikly.

V červenci byla podepsána smlouva s vítězem soutěže a začaly práce na dokončení návrhu do fáze studie, poté budou pokračovat práce na samotné projektové dokumentaci.

Ing. Petr Drahoňovský

Rekonstrukce toalet ve staré škole v Týnci byla dokončena

V budově staré školy proběhla v obou patrech rekonstrukce sociálních zařízení, kterou prováděla firma Votická stavební spol. s r. o. Jednalo se o odstranění původního zařízení, obkladů a dlaždic a vybourání příček. V místnostech toalet proběhla i rekonstrukce potrubí vodovodu a kanalizace, včetně ústředního vytápění. Dále se vybudovaly nové příčky, obklady, dlaždice, proběhla oprava stěn i s novou výmalbou a ve finále

byly toalety nově vybaveny sanitárním zařízením.

Rekonstrukce se uskutečnila v rámci projektu Revitalizace areálu Základní školy Týnec nad Sázavou. Její součástí bylo i pořízení vybavení pro ZŠ. Dotace ve výši 1 374 220 Kč je přislíbena z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova z Programu rozvoje venkova přes Místní akční skupinu Posázaví.

Toalety v novém kabátě odpovídají moderním nárokům na hygienu, bezpečnost a estetiku. Stará škola si rekonstrukci toalet již zasluhovala, a tak mají děti a pedagogové zase o trochu vylepšené školní prostředí.

Doufáme, že jim nové toalety budou dobře a dlouho sloužit.

Ing. Petr Drahoňovský

Hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech otevřel veřejnosti nové centrum péče

Podpořit komunitní život v Čerčanech a jejich okolí, probudit v lidech pocit sounáležitosti a vzájemné pomoci, rozvíjet dobrovolnictví i společenskou odpovědnost chce nové Centrum Péče Čerčany (CPC), které v polovině září otevřel zdejší Hospic Dobrého Pastýře. Kromě zázemí pro sociální služby poskytuje prostor pro realizaci klubových, tvůrčích, pohybových a vzdělávacích aktivit. Jeho součástí je i velká bezbariérová knihovna.

„Máme nasmlouváno 15 lektorů, každý z nich vede nějakou zájmovou skupinu nebo mikrokomunitu. Jsou tam aktivity pro matky s dětmi, různé typy pohybových činností – hlavně zdravotních cvičení –, keramika, angličtina, potkává se tam křesťanský spolek,“ popsala ředitelka Tři, z.ú. Monika Horníková. Osobně se už zúčastnila zdravotního cvičení a byla nadšená. „Byla jsem mile překvapena, protože cvičební místnost byla úplně plná. Je vidět, že projekt měl smysl,“ dodala. Do budoucna plánují program rozšířit například o reminiscence pro seniory, kurzy trénování paměti či o jednorázové akce, třeba terapii kreslením a poslechové nebo filmové projekce. Projekt umožňuje také realizaci aktivizačních a inkluzivních činností pro osoby se zdravotním postižením, sociálně vyloučené či ohrožené sociálním vyloučením.

Hospic Dobrého Pastýře se otevřel v roce 2008. „Byla to první budova postavená tady za účelem poskytování zdravotních služeb a původní zakladatele to stálo obrovské úsilí. Byla postavena v období vzniku i jiných hospiců, v čase hospicového hnutí, které přímo a významně podporoval i stát,“ připomněla Monika Horníková. Později byly u čerčanského hospice položeny základy kostela, jeho stavba se ale nerealizovala a na těchto základech měl vyrůst komunitní dům se zázemím pro sociální služby. Postavit se ho podařilo až nyní. Důvodem byl nedostatek finančních prostředků. „V roce 2018 jsme se snažili získat dotaci na stavbu, dotačních titulů ale bylo málo. Pomohla nám až Místní akční skupina Posázaví, díky níž jsme v roce 2020 získali dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP),“

uvédla Monika Horníková. Součástí přípravy projektu byla dotazníková studie mezi občany žijícími v okruhu 15 km od Čerčan, která ukázala, o jaké typy sociálních služeb je v regionu zájem. Stavět se začalo 1. října 2021 a za necelý rok se komunitní centrum otevřelo.

Původní cena stavby vzešla z veřejné soutěže byla 18 milionů korun, z toho dotace IROP činila 14,2 milionu korun. Kvůli prudkému růstu cen stavebního materiálu během realizace nakonec náklady stouply o 8,5 procenta. „Naše spoluúčast se tak zvýšila na 6 milionů korun, což je pro organizaci tohoto typu obrovská zátěž. Vzali jsme si úvěr, použili finanční dary. Nic nám nevycházelo – stavěli jsme v nejhorším období – nejdřív zdražování, potom válka na Ukrajině. Kolegyně v létě uspořádala fundraisingovou sbírku, jejímž prostřednictvím jsme získali 1,2 milionu korun, skutečně i po padesátikorunách! Měli jsme přes 2000 dárců, což bylo nesmírně povzbudivé,“ řekla Monika Horníková s tím, že ještě chtějí požádat o účelovou dotaci Středočeský kraj.

„Věříme, že nás to nakonec tak nezatíží, i když náklady na provoz hospice a kvalitní

realizaci služeb velice rostou. Poslední čtyři roky jsme měli moc dobré, zvyšovali jsme efektivitu, představovali nové služby, narostl nám počet klientů o 90 procent. Ruku v ruce s tím rostly příjmy i výdaje, vedle toho jsme stavěli... Tento rok je ale špatný, některé dotace se zrušily, ceny energií výrazně vzrostly. Jako organizace musíme šetřit – zaměstnanci jsou ale neuvěřitelní, všichni dodržují, aby se energií zbytečně nemrhalo,“ poznamenala. Nová budova komunitního centra se svými parametry blíží pasivní stavbě – má rekuperaci, vzduchotechniku, zatemnění –, její energetická náročnost je proto nízká. Navíc je připravena na to, aby se k ní v budoucnu mohlo přistavět nové oddělení lůžek a případně i kaple, kterou by využívala veřejnost.

Prioritou hospice stále zůstává podle Moniky Horníkové intimita, důstojnost a klid jeho klientů, na druhou stranu se chce více přiblížit veřejnosti. A právě k tomu má pomoci nové Centrum Péče Čerčany. „Byli jsme některými lidmi, i místními, vnímáni jako „dům smrti“, ale hodně se to mění. Udělali jsme určité kroky, abychom ty dveře otevřeli. Během covidu jsme tady zřídili výdejní místo Zásilkovny, přes okénko jsme obsluhovali zákazníky kavárny. Snažili jsme se stále udržovat kontakt s okolím a vycházet lidem vstříc. Pohled na hospic je lepší, pořád se ale setkáváme s předsudky. Lidé totiž úplně nechápou, jak vypadá optimální hospicová péče, že není ideální, když k nám přijde klient na několik posledních dní svého života, ale ani na tři roky. Nejsme domov důchodců ani léčebna dlouhodobě nemocných,“ upozornila Monika Horníková. Kromě stabilního, kvalitního týmu zaměstnanců hospice si pochvaluje i nově navázanou spolupráci s benešovskou Nemocnicí Rudolfa a Stefanie.

Hospic Dobrého Pastýře je nestátní zdravotnické zařízení, které přijímá pacienty ohrožené na životě postupující chorobou a poskytuje jim akutní paliativní léčbu a péči. Specializuje se také na domácí hospicovou péči, odlehčovací terénní a pobytové služby, provozuje půjčovnu kompenzačních pomůcek, odborné sociální poradenství a další sociální služby. Jeho zřizovatelem je Tři, z.ú.

jt

Pohyb s Ranou péčí pomáhá potřebným

„Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“ Slova zakladatele novodobých olympijských her Pierra de Coubertina mi vyanula na mysli při rozhovoru s vedoucí Rané péče Centra sociálních služeb (CSS) Tlaskov PhDr. Radkou Jirouškovou. Naše povídání se totiž točilo hlavně kolem běžeckých závodů – a nešlo v nich ani tak o výsledky, jako o účast. Protože právě ona „pomáhala“, konkrétně finanční příspěvky, kterými účastníci těchto charitativních akcí přispěli na dobrou věc.

Kolem rybníčka pro Tonička

Nebyl to ledajaký rybník, ale přímo Zámec k v Konopišti, kolem kterého se v červnu běželo „pro Tonička“, malého klučinu, který je přes svůj tělesný handicap velkým bojovníkem a optimistou. Právě jeho podpořil dlouhý peloton běžců, chodců a maminek s kočárky, který kroužil kolem vodní plochy v rámci tradičního závodu Houmr run. Nevadilo jim ani úmorné horko. A výsledek? Krásných 19 700 korun, které si ještě týž den převzal sám Toniček. Rodina je využije na terapii a plavání s benešovským Babyclubem Čochtánek.

„Poradkyně rané péče se snaží hledat nejen přístupy k dětem a jejich rodinám, ale také prostředky, které by jim pomohly životní handicap zmírnit. Někdy je to těžší, někdy nám ta cesta přijde schůdnější,“ řekla Radka Jiroušková. A přiblížila příběh, který pomohla „napsat“ její kolegyně Radka Svobodová. Ta přemýšlela, jak Toničkovi, který se na rozdíl od svého bratra-dvojčete narodil s handicapem, pomoci. Přivedla je k Ladě Pavlíčkové do Babyclubu Čochtánek a pomohla jim v prvních lekcích plavání. „Rodině tím otevřela úplně nový prostor ve sportu, v oblasti, ve kterém se nepohybovala. Toničkovi i mamince se to tak zalíbilo, že uvažují o dalších lekcích,“ dodala Radka Jiroušková.

Setkání rodin uživatelů rané péče

Po tříleté přestávce se letos na konci června v Centru sociálních služeb v Tlaskově opět setkaly rodiny uživatelů rané péče. „Počasí bylo ideální, v bazénu voda jen vřela, paní psychologka se věnovala našim maminkám, výtvarná dílna byla obsazena celým dopolednem, a na koních se nadšeně jezdilo i mezi kapkami deště,“ popsala Radka Jiroušková. Zájem byl takový, že museli udělat časový harmonogram na jednotlivé aktivity, aby se dostalo na každého. Pro starší děti a sourozence byla připravena výtvarná dílna v kavárně, kde souběžně probí-

hala přednáška psychologičky Danuše Slánské na téma „Zaměřeno na maminky“.

A i tady bylo jedno „poprvé“ – to když se malá Rozárka, jejímž nepostradatelným pomocníkem je kyslíková lahev, nechala nadnášet vlnami v terapeutickém bazénu s posuvným dnem. „Byl to pro ni jedinečný zážitek a my jsme měli radost, že se nám podařilo posunout hranice jejich možností. I Rozárčina maminka byla nadšená a v létě nám sdělila, že už mají na zahradě bazén a víc si užívají přírody, sluníčka a vody,“ řekla Radka Jiroušková. A právě v tom vidí velký rozměr své práce, že rodinám dětí s ohroženým vývojem otvírají možnosti, o kterých by nikdy nepřemýšlely. Ukazují jim, že to jde, že se toho nemusí bát, že se do běžného života mohou zapojit ve všech směrech, ať je to sport nebo kultura, že to nemusí být jen o řízených terapiích a činnostech s odborníky.

Portage žije!

Zástupkyně rané péče věnovaly čas i sobě – konkrétně vzdělávání. V létě se v Horažovicích uskutečnilo setkání s kolegyněmi z Apla Tábor, kde se pracovalo s tématy „Kompetence rodičů, Kdy je správný čas? a Tlak“. Po několikaleté přestávce se zúčastnily setkání poradců programu Portage, který se zaměřuje na pomoc dětem se specifickými potřebami a jejich rodinám – vychází z předpokladu, že rodiče chtějí udělat pro vývoj svého dítěte maximum, a proto jim nabízí propracované postupy, jak toho dosáhnout. „Portage používáme pro diagnostiku dětí s mentálním postižením. V létě jsme se sešli s našimi školiteli PhDr. Jaroslavem Šturmou a Mgr. Jitkou Vávrovou, kteří v ČR projekt Portage založili a po 30 let v něm vzdělávali. Od nich to teď převzaly pracovníce Rané péče ze Zlína, takže Portage bude žít dál,“ uvedla Radka Jiroušková.

Benešovský Běžecký Festival

Poradkyně rané péče a její příznivci se zapojili také do charitativního běhu, který se uskutečnil v rámci zářijového devátého ročníku Benešovského Běžeckého Festivalu. Jeho výtěžek byl letos věnovaný zrakově postiženým dětem. „Ema nebyla v naší péči, ale její rodiče nás před lety požádali o pomoc a my jsme se spojili s odborníky z organizace EDA, která poskytuje podporu, pomoc a provázení rodinám, ve kterých vyrůstá dítě se zrakovým nebo s kombinovaným postižením,“ vysvětlila Radka Jiroušková. Přes nepřízeň počasí se do charitativního běhu

v Benešově zapojila také velká skupina lidí v růžových tričkách, typických pro příznivce rané péče. Pro Emu se na festivalu vybralo krásných 30 000 korun, k tomu dalších 24 000 korun bylo v pokladničce Nadačního fondu Zlatá hvězda, který sbírku, jež potrvá do konce letošního roku, organizuje.

O rané péči

Raná péče je bezplatná terénní sociální služba, která podporuje rodiny, jimž se narodilo dítě s postižením, nebo které pečují o dítě do 7 let s opožděným nebo ohroženým vývojem. Poradci rané péče – speciální pedagogové s vysokoškolským vzděláním – do nich dojíždějí, s dítětem individuálně pracují, půjčují mu hračky a pomůcky, které potřebuje, a rodině poskytují také sociální a finanční poradenství. Raná péče je pouze podpůrnou, sociální a speciálně pedagogickou, ne lékařskou záležitostí. Jejím cílem je, aby rodiče vyhledali pomoc včas a aby rodina dítěte s postižením žila plnohodnotně, běžný život a měla rovnocenný přístup ke všem životním příležitostem jako kdokoli jiný.

„Děti, které provázíme, jsou hodně rozdílné, proto i potřeby rodin se hodně liší. Pro nás poradkyně je tedy moc důležité a podporující, když pro každé dítě a jeho rodinu najdeme správnou cestu,“ říká Radka Jiroušková. S kolegyněmi sdílejí potřeby klientů a společně hledají způsob, jak jim cestu životem zpříjemnit. V týmu rané péče jsou v současnosti čtyři poradkyně zaměstnané na zkrácený pracovní úvazek, které se starají o rodiny 25 dětí z Benešovska, Voticka, Vlašimska, Říčanska, Sedlčanska a Dobříšska. Kapacita služby v regionu je ale nedostačující, potřeba je mnohem vyšší.

Týden rané péče

Dovědět se víc o této službě mohou zájemci v rámci Týdne rané péče, který se uskuteční od 7. do 13. listopadu. Ambasadorem letošního 15. ročníku je skupina Mirai.

jt

Občanská poradna pomáhá v Benešově i obětem trestných činů

Cesta
integrace

Občanská poradna Cesty integrace na pracovišti v Benešově poskytuje pomoc i obětem trestné činnosti, osobám ohroženým domácím násilím a dalším, které vymezuje zákon č. 45/2013 Sb., například zvláště zranitelným obětem, kterými jsou děti, senioři či hendikepovaní. Pomoc poskytuje také osobám, které jednají v zájmu obětí trestných činů či domácího násilí a například podávají podněty či přímo trestní oznámení. Často to bývají rodinní příslušníci nebo přátelé poškozených.

Trestná činnost se nevyhýbá ani našemu regionu, což dokumentuje případ napadení několika žen v centru Benešova, kdy dopoledne u chodníku Tyršovy ulice náhle zastavilo auto a z něho vyběhl mladík. Bezdůvodně napadl údery, fackami i kopy tři chodkyně, které se zrovna nacházely na chodníku poblíž auta. Postupně je rychlými útoky porazil na zem, způsobil jim různá poranění,

jedna z žen byla dokonce ve vysokém stupni těhotenství. Dalším útokům zabránili okolní chodci, kteří útočníka zadrželi do příjezdu policie a záchranné služby.

Všechny tři zraněné ženy postupně vyhledaly pomoc v občanské poradně. V první řadě se zajímaly, jaká mají práva, jak mají podat trestní oznámení a prokazovat způsobené škody na zdraví a osobních věcech. Pomoc vyhledaly hned na začátku trestního řízení, a proto jim poskytnuté informace pomohly uplatnit jejich práva a nároky poškozených. Jedné ze zraněných soud již v rámci trestního řízení hned přiznal náhradu škody. Další dvě, které neměly ještě doléčená poranění, soud odkázal na občanskoprávní řízení. V poradně dostaly potřebné informace pro vyčíslení bolestného, ztráty společenského uplatnění a využily pomoc při formulování žaloby proti pachateli.

K problematice kriminality se poradci dostávají přímo i nepřímo, třeba když s klienty

řeší složité životní situace vyvolané domácím násilím mezi manžely či partnery.

Občanská poradna je v benešovské kanceláři nebo v terénu k dispozici 4x týdně. Má tým zkušených poradců: profesionála pro pomoc obětem trestných činů a domácího násilí, právníka a sociální pracovníce. „Najdete nás v přízemí piaristické koleje na adrese Masarykovo nám. 1, vždy v pondělí a ve středu od 9 do 17 hodin,“ říká Mgr. Alena Radová, sociální pracovníce. Konzultační hodiny v úterý a čtvrtek jsou vyhrazeny pouze pro objednané klienty a pro práci v terénu. Kontakt pro objednání: obcanskaporadna@cestaintegrace.cz, tel: 774 780 107, 721 516 274.

Poradenství pro oběti a osoby ohrožené domácím násilím a trestnými činy je akreditováno Ministerstvem spravedlnosti ČR. Občanská poradna je finančně podpořena Ministerstvem spravedlnosti, Středočeským krajem i městem Benešov.

Alena Radová

Nová metodika napoví, jak řešit problémy osamělých lidí na venkově

Rozvoj terénní a komunitní sociální práce ve venkovských lokalitách

WWW.OBCEBLIZELIDEM.CZ

Potřebujete vědět, jestli má sociální pracovník právo jednat jménem klienta například na úřadě? Proč by neměl pracovat v místě, kde žije? Proč nemá mít kancelář na obecním úřadě? Jak je zastupitelný třeba v případě dovolené? Na tyto a ještě mnohem víc otázek dává odpověď metodika nazvaná Rozvoj terénní a komunitní sociální práce ve venkovských lokalitách, která vznikla v rámci projektu Obce blíže lidem. K dispozici je zdarma na www.obceblizelidem.cz.

Dokument o 66 stranách je tříděn do tematických oblastí, které na sebe navazují a vzájemně se prolínají. Kromě obecné části, mimo jiné vymezující lokalitu působnosti sociálního pracovníka, aktivity a typy služeb, složený

realizačního týmu nebo pracovní postupy, obsahuje také pracovní listy a konkrétní případy klientů i jejich řešení. Důležitou částí jsou také odpovědi na otázky k tématu, legislativně neřešené situace, které pracovníce během realizace projektu překvapily.

„Tento dokument si neklade za cíl být jedinou ‚správnou‘ metodikou. Chce být inspirací a pracovním nástrojem, který bude stále někde po ruce. Za pár let bude ohmataný a špinavý, jako kuchařka naší babičky, ale bude se předávat se stejným obdivem. Bude totiž plný vašich zkušeností a informací, které během své práce nasbíráte,“ píše v úvodu publikace vedoucí projektu Marta Vacková.

WWW.OBCEBLIZELIDEM.CZ

15

Připomíná, že materiál je výsledkem téměř tříletých zkušeností sociálních pracovníků v projektu Obce blíže lidem, jehož cílem bylo pomoci v těžkých situacích osamělým lidem žijícím ve venkovských lokalitách. „Hledali jsme cestu, jak být těmto lidem blíž a mnoho z těch cest se nepovedlo. Nakonec se podařilo dovést projekt k realizaci spojením sil se starosty obcí, kteří na venkově řeší mnoho náročných sociálních problémů a nemají k tomu ani potřebné kapacity, ani systém, který by jim pomáhal.

Setkávali jsme se na platformě MAS Posázaví a společně zajistili pro projekt financování. Velmi důležitou skutečností, proč se podařilo projekt realizovat a dnes můžeme ukazovat jeho výsledky, byly čtyři sociální pracovníce, které měly odvahu jít do nejistoty a prozkoumat možnosti sociální pomoci mimo zaběhnutý systém. Opustily kanceláře a vydaly se do míst, která by většina lidí dobrovolně nenavštívila. Dnes je z nich skvělý tým, který si pomáhá, neustále se učí,“ popsala Marta Vacková.

Součástí příběhu tohoto projektu byli podle ní také starostové obcí, ministerští a krajsí úředníci, lékaři, učitelé, sociální pracovníci v ORP Benešov, zaměstnanci všech sociálních služeb v regionu, pracovníci MAS Posázaví, dobrovolníci v komunitách a v neposlední řadě sami klienti.

jt

Odkaz na brožurku v elektronické podobě

V Chotýšanech to žije!

Mají tu školu, víceúčelový sportovní areál, budou mít i kulturní centrum se sálem, klubovnou a restaurací, plánují revitalizovat prostor před školou, rekonstruovat čistírnu odpadních vod, postavit nové komunikace a chodníky... Plánů, jak ještě více zpříjemnit život v obci, mají Chotýššanští na rozdávání. A co víc – jejich přání nezůstávají jen na papíře a daří se je postupně realizovat. I to je určitě jedním z důvodů rostoucího počtu obyvatel – v Chotýšanech a jejich místních částech Městečku, Křemenu a Pařezí je v současnosti k pobytu trvale přihlášeno 600 lidí, to je o stovku víc než před osmi lety.

Hurá na hřiště

Víceúčelový sportovní areál s fotbalovým hřištěm je místní chloubou, kterou mohou Chotýšanům přespólní jen závidět. „Od roku 2017 jsme tam každý rok něco vybudovali – jeden rok parkurové a workoutové hřiště, potom přibyl asfaltový plácek pro skateboard, další roky přišlo na řadu ohniště a rekonstrukce malé vodní nádrže, hasičská dráha nebo dětské hřiště pro nejmenší, teď jsme tam udělali altán a dokončujeme ještě stánek na občerstvení, příští rok bychom tam chtěli postavit lanovou pyramidu a skluzavku pro děti,“ popsal investice do areálu, které v souhrnu dosáhl téměř tři milionů korun, soubornu Bohuslav Kéměř. S něčím pomohla dotace, něco zaplatila obec ze svého.

Hřiště se podle starosty stalo „letním“ společenským centrem, které využívají maminky s dětmi, místní spolky i Základní škola a Mateřská škola Chotýšany. Koná se tu řada tradičních akcí, například Loučení s létem, Hasičské vepřové hody, Chotýšanské slavnosti, turnaje ve fotbale nebo nohejbale, hasičské závody... Spolkový život v obci je vůbec pestrý, kromě hasičů a fotbalistů se pravidelně scházejí také členové Českého červeného kříže nebo senioři. V obci pořádají také adventní koncerty, rozsvícení vánočního stromku nebo masopust.

Není hospoda jako hospoda...

... a ta chotýšanská právě dostává nový ka-

bát, díky kterému se promění v kulturní a společenské centrum. Bývalý hostinec pod kostelem obec koupila před dvěma lety od soukromého majitele. Objekt se nachází v přirozeném centru Chotýšan, v sousedství školy a radnice. Patří k němu i pozemky, na kterých by v budoucnu mohlo vzniknout 4–5 stavebních parcel pro rodinné domy.

Rekonstrukce budovy se uskuteční po etapách. Kromě společenského sálu v objektu vznikne také příslušenství se salonkem a venkovní terasou, klubovna, bistro s kavárnou, restaurace, vestibul poskytne zázemí i cestujícím z blízké autobusové zastávky. V patře asi vzniknou čtyři byty. „Teď připravujeme stavební povolení. Náklady odhadujeme na 20 milionů korun, na něco budou dotace, ale většinu zaplatí obec. Při našem 11 milionovém rozpočtu to nebude snadné, chceme proto stavět svépomocí,“ uvedl starosta.

Prioritou je v současnosti kompletní oprava původního sálu, která byla z projektu vyčleněna a na níž už se pracuje. Na vybavení sálu 30 novými stoly a 150 židlemi získala obec

dotaci z Programu rozvoje venkova. „Počítali jsme s drobnými úpravami sálu a požádali jsme o dotaci na jeho vybavení. Když jsme ho ale vyklidili, zjistilo se, že je v horším stavu, než se předpokládalo. Byla tam propadlá podlaha, špatné elektrické rozvody, ohořelý trám v komíně... Původně jsme sál chtěli jenom opravit a vymalovat, ale nakonec jsme to museli vzít z gruntu,“ vzpomněl starosta.

Z projektu oddělili i rekonstrukci klubovny, na kterou také dostali dotaci z Programu rozvoje venkova – z celkových nákladů kolem milionu korun pokryje 80 procent. Klubovnu dostanou do využívání místní spolky, kterým podobný prostor v současnosti chybí, například senioři se scházejí na obecním úřadě. „Budou tam dvě místnosti propojené atypickými posuvnými dveřmi, což umožní lepší využití prostoru – může se vytvořit jeden prostor pro větší počet osob nebo dva samostatné pro menší skupiny,“ popsal starosta nově vznikající zázemí. Zvažují také přístavbu hasičské zbrojnice, v jejíž části je v současnosti pošta. Rozšířením budovy by vznikl nejen prostor pro hasiče, ale také garáž pro nové dopravní auto, na které získali dotaci. „Už máme studii přístavby. Museli jsme ji projednat i s památkáři, protože objekt se nachází v ochranném pásmu zámku, který má soukromého majitele,“ připomněl starosta.

Pohled do školních lavic

Mateřskou školu a Základní školu Chotýšany navštěvuje dohromady asi 240 žáků, rodiče je sem vozí ze širokého okolí. V uplynulých letech obec investovala do objektu desítky milionů korun, mimo jiné do přístavby a nástavby. Také provoz školského zařízení citelně zasahuje do obecního rozpočtu – díky současné energetické krizi jen náklady na elektřinu stouply z 200 000 Kč na víc než 500 000 korun, dvojnásobně se zvýšila i cena peletek na vytápění a státní kompenzace to pokrývají jen zčásti. Problémem je také bezpečnost dětí před školou, kde je autobusová zastávka a parkoviště. Obec už připravila projekt na úpravu tohoto prostoru. Vzniknout by tu měla klidová zóna s lavičkami a zelení, vodním prvem, několika parkovacími místy, přechodem pro chodce, zálivem a zastávkou pro autobus. Projekt počítá také s úpravou chodníků od školy až ke kostelu, schodiště u kostela bude opatřeno zábradlím.

Investice do infrastruktury

Podmínkou rozvoje každé obce je dostatečná infrastruktura. Vodovod mají Chotýšany od roku 1985, jeho zdroje ale nebyly dostatečné. Obec se proto připojila ke skupinovému vodovodu, který postavil svazek obcí CHOPOS, jehož jsou Chotýšany členem. „V rámci tohoto projektu jsme postavili přivaděč, za což jsme velice rádi. Letošní sucho ukázalo, že by naše vrty poptávku nepokryly. Díky posílení zdroje navíc můžeme vodu přivést i do našich místních částí Městečka a Křemeni. Na přivaděče do obou obcí už má obec schválenou dotaci ze SFŽP, stavět by se měly v roce 2023. V Křemeni bude rozvod

vody jednodušší, protože je na dohled od vodojemu,“ dodal Bohuslav Kovář s tím, že po stavbě vodovodu pak v Městečku opraví i místní komunikace.

Další významnou investiční akcí v obci je rekonstrukce čistírny odpadních vod, do níž je svedena voda z obecního úřadu, školy a několika domů v okolí. Modernizací se její kapacita zvýší na 120 ekvivalentních obyvatel, čímž se k ní budou moci připojit další objekty, mimo jiné opravovaná hospoda a nedaleká bytovka. Odkanalizování většiny obce jinak řeší domácí čistírny odpadních vod.

Z historie obce

První písemná zmínka o Chotýšanech je z roku 1250. Nepřehlédnutelnou dominantou obce je farní kostel svatého Havla zmiňovaný už v roce 1350. V sousedství kostela se nachází patrový renesanční zámek z 1. poloviny 18. století obklopený přírodně krajinářským parkem. V troskách bývalého lihovaru, který je součástí zámeckého dvora, jsou ukryty pozůstatky středověké tvrze a vedle v parku torzo barokní besídky. Zámek má soukromého majitele a stejně jako park je nepřístupný.

jt

Vztah k přírodě a krajině je naším hlavním posláním

Základní organizace Českého zahrádkářského svazu (ZO ČZS) Teplýšovice byla založena v roce 1950, v současné době má 89 členů, občanů Teplýšovic a okolních obcí, podo-mních zahrádkářů s vlastními zahradami u svých domů. Ctíme tradiční „zahradničení“ tak, jak jej známe z minulých let, ale zároveň sledujeme nové trendy v pěstování ovoce, zeleniny, květin a okrasných keřů.

Současné vedení základní organizace, zvo-lené v roce 2019, navazuje na dlouholetou, bohatou a pestrou činnost teplýšovických zahrádkářů. Obnovili jsme tradici podzim-ních soutěžních výstav, pořádáme besedy, tematické zájezdy, pěší výlety, u příležitosti Dne stromů vysazujeme ovocné stromy po-dél místních komunikací, každoročně vyhla-šujeme fotosoutěž.

Jednou z priorit naší činnosti je práce s dět-mi. Pravidelnými akcemi jsou: Květinové odpoledne zaměřené na praktickou čin-nost, výtvarná soutěž a vědomostní soutěže v rámci výstav. Spolupracujeme se školský-mi zařízeními v Teplýšovicích i v sousedních obcích.

E. Kaňková a J. Škvorová,
ZO ČZS Teplýšovice

Klienti DC Paprsek vystavují v soběhrdském kostele, vernisáž doprovodily děti z Archy

Nedaleko Prahy leží Soběhrdy a v nich stojí evangelický kostel. Pro někoho je cesta z Prahy do Soběhrd snadná, co by kamenem dohodil – hodinka jízdy autem, když není zácpa na dálnici. Pro jiného je však cesta z Prahy do Soběhrd velkou výpravou, doslova cestou za hranice vlastních možností. A právě to platí pro klienty Dětského centra Paprsek v Praze-Hloubětíně. Jsou to lidé s různými typy postižení, kteří mnohdy na vozíku tráví své dny poklidným pobytem ve stacionáři, jehož zakladatelé – doktor Zdeněk Matějček a doktor Jaroslav Šturma – usilovali svým novátorským přístupem především o to, aby tito lidé i navzdory hendikepu žili bohatý a pestrý život, aby neustále rostli, byť někdy osobní rozvoj v tomto případě znamená nesklouznout ještě níž.

K aktivizujícím činnostem, jimž se klienti Paprsku mohou věnovat, patří i výtvarná práce, přesněji skupinová arteterapie, kterou navštěvují jednou týdně. A právě při arteterapii vznikly obrazy, které budou až do konce prosince 2022 k vidění v soběhrdském kostele.

Jde o velkoformátové akční malby, na nichž klienti pracují společně (zpravidla ve 3–4členné skupině) a při nichž si užijí spoustu legrace. Barvy na plátno nanášejí nejrůznějšími technikami, většinou velmi dynamicky, například vyléváním barev přímo z nádob a následným roztíráním, popřípadě cákáním za pomoci různých nástrojů. Malbu realizují též s použitím klasických štětců, ale i špejlí, starých zubních kartáček, špachtlí a nejrůznějších houbiček. Na jednom obrazu je dokonce – na výslovné přání klientů – i otisk psí tlapky (jmenovitě tlapky Pana Fialky, který patří arteterapeutce, jež prací v ateliéru facilituje).

Některým obrazům jejich autoři společně vymysleli také jména, například „Jahody v Budapešti“ nebo „Neplač, Evi!“ či „Komety“. Jiným obrazům budou muset jejich názvy vymyslet návštěvníci kostela či členové soběhrdského evangelického sboru podle toho, co jim připomenou.

Vernisáž za účasti dětí z petroupimské Archy

Obrazy jsme adjustovali ve středu 21. září večer, aby ve čtvrtek 22. 9. mohla proběhnout vernisáž. Uskutecnila se a šlo o vpravdě slavnostní událost, při níž nechyběli autoři obrazů (klienti DC Paprsek) a početný hudební soubor dětí ze základní školy Archa v Petroupimi. Děti z Archy přijelo opravdu hodně a kromě zpěvu jejich těleso zahrnovalo tři kytary, příčnou flétnu, klavír, housle a nejrůznější perkusní nástroje. Na klienty učinilo hudební vystoupení silný dojem; vlastně i pracovníci, jež je doprovázeli, byli dojatí.

Kromě dětského souboru a autorů obrazů se vernisáži zúčastnilo i několik ukrajinských uprchlíků, kteří t. č. bydlí na faře, a pár členů soběhrdského evangelického sboru, z nichž jeden manželský pár zakoupil ještě během vernisáže dva obrazy, čímž udělal klientům i organizátorům výstavy nesmírnou radost

a samozřejmě podpořil další výtvarné počiny arteterapeutické dílny DC Paprsek.

Kromě toho znamenala vernisáž pro klienty ještě jeden významný přínos, a tím bylo vybočení ze stereotypu. Posezení u ohně a oběd podávaný venku „pod pergolou“ jim očividně zvedl náladu, a navíc se ocitli ve společnosti zcela neznámých a veskrze přátelsky naladěných lidí a dětí, což je pro ně možná psychicky poněkud náročnější, ale nesmírně obohacující.

Proto bych chtěla poděkovat všem, kdo se na vernisáži podíleli, především faráři Jose-

fu Bartoškovi, dále pracovníkům DC Paprsek Štěpánce Křížkové a Tomáši Novotnému, kteří klienty do Soběhrd dovezli, doprovodili a poskytli jim nezbytnou péči, rovněž vedoucí hloubětínského střediska Nadě Šolaje za to, že s námi tuhle organizační „bleskovku“ zvládla, Honzíkovi Šmakalovi, který pomáhal ve středu večer s adjustací obrazů, a dětem i dospělým z Archy, kteří se postarali o úžasný program. DĚKUJI, povedlo se to!

Jarka Novotná Kočová

Výtěžek Food Festivalu v Poříčí nad Sázavou pomůže tříleté Danielce

„Člověk je zrozen k vzájemné pomoci“ – slova římského filozofa a básníka Senecy mi vstanou na mysli vždy, když slyším o nezištné pomoci druhým. Nepřestává mě fascinovat, jak se lidé dokáží semknout, aby pomohli spoluobčanům postiženým přírodními katastrofami, nenadálými nehodami, tragickými událostmi, bolestnými neštěstími... Nezklamali ani v případě tříleté Danielky Vinšové z Benešova, u níž speciální vyšetření prokázalo vzácnou diagnózu – merosin deficitní kongenitální svalovou dystrofii. V České republice jí trpí méně než deset pacientů...

Na podporu Danielky, konkrétně na nákup rehabilitačního přístroje Motren Duo 3 k procvičování dolních a horních končetin, byl určen výtěžek unikátního benefičního Food Festivalu, který se uskutečnil v polovině září v Poříčí nad Sázavou. Pořadatelem byla dvacítká sousedů a kamarádů z ulic, které se v ten den proměnily v improvizované tržiště. Stánky a food trucky stály na soukromých pozemcích majitelů rodinných domů – třeba krytých i nekrytých parkovacích stáních, na

vjezdových plochách ke garážím – v ulicích Na Rubši, Mračská a K Vodojemu.

A jak to všechno dopadlo? Nejvýstižněji to popsal hlavní organizátor Stanislav Znor: „Co se budu rozepisovat. Kdo přišel, ví sám. Pravdou je, že počasí nám opravdu nepřálo... Každopádně vás všechny, ty davy návštěvníků, to neodradilo. Přišli jste, bavili jste se, jedli, pili“. I když Lukáš Vilimovský a Band hráli až do sedmi večer, ze stánků už v tu dobu nebyl v provozu téměř žádný. Důvod byl prostý – zásoby došly. Těch – podle hrubých odhadů – více než 1000 zákusků a přes 1500 porcí jídla, které prodávající nabídli, totiž zmizelo rychlostí blesku. **Díky štědrosti kupujících i dodavatelů se na Danielku vybralo krásných 35 000 korun!** Někteří dodavatelé ještě slíbili poslat další peníze na transparentní účet Nadačního fondu Zlatá hvězda, který pomoc pro Danielku zaštlí.

... nemůžeš-li pomoci, neškod

„Můžeš-li pomoci, pak pomoz. Pokud ne, alespoň neškod“ – hlásal tibetský duchovní vůdce dalajláma. A proč jsem tento příměr použila? Protože se našli tací, kteří akci nepřáli. Možná jim vadilo množství lidí, kteří se ulicemi proměňovali, možná jim vadil zvýšený hluk v jinak klidné čtvrti, možná se jim protivily vůně linoucí se ze stánků s občerstvením, možná... Nebo to třeba byla jen obyčejná závist. Výsledkem této nepřejčnosti byla návštěva pracovníků hygienické stanice – ale stejně žádnou závalu nenašli!

Uspořádání dalšího ročníku Food Festivalu je podle Stanislava Znora „ve hvězdách“. „Je to akce energeticky hrozně náročná, i na prostor. Pokud se nezapojí většina sousedů, nelze ho zrealizovat. Ani teď se ne každý soused zapojil. Žádný exces ale nebyl, ulice je krásně uklizená, další ročník je proto velmi nadějný. Jinak počasí bylo opravdu tragické, déšť, zima, vítr. Nikdo z nás proto nechápal, kolik lidí přišlo. Některé stánky byly vyprodané opravdu brzy. I ta částka, která se

vybrala je dle mého názoru úžasná,“ shrnul Stanislav Zhor.

Pro Danielku

Danielka se narodila v dubnu 2019 a nic nenavštěvovalo tomu, že by měla mít nějaké zdravotní potíže. Po nějaké době ale rodiče zjistili, že holčička nedokáže zvednout a držet hlavičku, otočit se a ani další věci, které děti v tomto věku už běžně umí. Speciální vyšetření později prokázala vzácnou diagnózu. Onemocnění se projevuje především celkovou svalovou slabostí. Danielka se nemůže plazit, postavit se na nohy, nedokáže sama sedět déle než minutu. Pomáhá jí cvičení v bazénu, hipoterapie nebo speciální rehabilitace. Zdaleka ne všechny procedury ale hraje zdravotní pojišťovny, stejně jako rehabilitační a kompenzační pomůcky. Nadační fond Zlatá hvězda jí proto pomáhá získat peníze na rehabilitační přístroj Motren Duo 3 k procvičování dolních a horních končetin, který stojí téměř 140 000 Kč.

Komu svítí Zlatá hvězda

„Jsme z jednoho města. Potkáváme se v obchodě, na ulici, u doktora, na plesu, na procházce v Konopišti. Jsme sousedé, kolegové, hrajeme spolu tenis nebo volejbal, my nebo naše děti jsme spolu chodili do školy. Nebo jsme spolu chodili. Jsme si blízko, ale někdy nevidíme, že člověk, kterého denně zdravíme na ulici, potřebuje pomoc. Nadační fond Zlatá hvězda jsme založili proto, abychom se naučili dívat se, všimnout si, porozumět a pomáhat si navzájem. Každou korunu, kterou nadačnímu fondu poskytnete, předáme těm, kteří to potřebují, nebo ji použijeme k tomu, aby se nám v Benešově žilo líp. A vy si to můžete kdykoliv ověřit,“ tak sami sebe popisují zakladatelé benešovského Nadačního fondu Zlatá hvězda. A kdo jsou ony „hvězdičky“, kterým pomáhají? Vesměs děti, které se narodily s nějakým handicapem: Evinka, Matyáš, Ema, Bedříšek, Rozárka, Adámek, Danielka. Ale také benešovský domov seniorů nebo ukrajinští uprchlíci.

jt

Laskavost, důvěra, otevřenost, lidskost, spolupráce... to je Ubuntu!

Ve starém třešňovém sadě u Kozmic je živo. Parta malých brigádníků se právě vrací „z pole“. Každý se pyšní velkou bramborou. Je z jejich první vlastnoruční sklizně. Teď už vědí, kde se oblíbená obědová příloha vzala. Že se nejprve na jaře musí hlízy zasadit do země, pak se záhon musí okopávat, aby plevel úrodu nezničil, a ve správný čas se musí brambory sklídit. I ta bramborová kaše, která pak byla k obědu, jim určitě chutnala jinak... Těmi „brigádníky“, kteří se sklízeli pomáhali, byly děti z Lesní školky Ubuntu. A třešňový sad s bramborovým políčkem (skleníkem, jahodovým záhonkem a dalšími zahradními vymoženostmi) je jejich hernou, jídelnou a někdy i ložnicí v jednom.

„Chceme, aby děti mohly prožít svoje dětství venku. Nabízíme kvalitní předškolní vzdělávání jako rovnocennou alternativu ke tradičním státním školám. Naši učebnou je les, louka a vše, co se skrývá pod širým nebem,“ říkají zakladatelé školky Ubuntu Milan a Katka Pokorní. Svůj sen vybudovat školku, kde si pomyslné ruce podává empatie, laskavost, důvěra, individuální přístup a vzájemný respekt, si splnili v roce 2021. Do druhého školního roku s nimi letos vstoupilo dohromady 25 dětí a kapacita se tak vřichovatě naplnila.

Kde se vzalo Ubuntu

Klíčovým vzdělávacím cílem zakladatelů je rozvoj samostatnosti dětí, jejich potenciálu, vůdčích schopností a umění spolupráce. A právě o tom je i princip ubuntu, který dal školce jméno. Volně si ho lze přeložit jako „lidskost k druhým“. „Když jsem přemýšlel o jméně školky, shodou okolností jsem se díval na jeden dokument o basketbalovém trenérovi, který dokázal neuvěřitelně spojit svůj tým. A v té souvislosti zmínil ubuntu. Začalo mě to zajímat, protože princip, kdy se lidé spojí a dokážou pracovat společně, bylo něco, co jsme vždycky chtěli dělat. Tak jsem si o tom začal hledat informace a dověděl se, že ubuntu pochází z jižní Afriky a že jeho velkým propagátorem byl bývalý prezident Jihoafrické republiky Nelson Mandela. Je to životní filozofie založená na tom, že když jsme spolu, tak se poznáváme a učíme se jeden od druhého, a to nás dává spojuje, můžeme si navzájem pomáhat a vytvoříme šťastné společenství,“ popsal Milan.

„Čím déle to jméno máme, tím víc se ukazu-

je, že jsme ho vybrali správně, prostě k nám neuvěřitelně sedí,“ dodal Milan. A týmová spolupráce, na kterou sázejí, platí podle něj i pro rodiče. „Vzniká komunita nejenom mezi dětmi, ale i rodiči. Jsme taková specifická skupina stejně naladěných lidí. Na společných akcích třeba rodiče zjistí, že nejsou jediní „blázní“, co chtějí pro své děti něco jiného, ale že takových rodičů je víc, a mají z toho radost,“ doplnila Katka. Když pak na takových setkáních rodiče vidí, jak se jejich děti přirozeně seznamují, spadne i z nich samotných ostych a začnou spolu navzájem komunikovat.

Den ve školce Ubuntu

Denní program školky je protkáno opakujícími se rituály, které dětem poskytují určitý rytmus a bezpečí. „Ráno se sejdeme u křížku kousek od sadu, vyzvedneme si děti od rodičů a když jsme všichni, vyrazíme společně do sadu – někteří rodiče jdou kousek s námi. Dětem pak vždycky necháme chvíli volnost, aby se aklimatizovaly a uvolnily,“ popsal Milan. V následujícím „ranním kruhu“ se pak všichni přivítají, motivují se pro nadcházející program. „Povídáme si o různých věcech – o počasí, o tom, co se komu zdálo, jaký dárek dostal, jak oslavil narozeniny... Sladíme se, povídáme si a pak hrajeme hru ‚Kdo k nám dneska přišel‘ – opakujeme jména svých kamarádů,“ dodal Milan. Další činnost se pak odvíjí od daného dne – s dětmi třeba něco vyrábějí, ukazují jim různé druhy nářadí a jak se s nimi pracuje... „Často se staráme o sad, jdeme něco sázet nebo naopak sklízet..., na podzim jsme sbírali popadané makovice, klasy obilí jsme rozebírali na zrníčka a říkali si, jak z nich vzniká mouka. Nebo když někdo našel šneka, uspořádali jsme šnečí závody,“ řekla Katka. Hrubá osnova, kterou si vytvořili, není podle nich dogmatem, směrodatné je, co si přejí děti.

Dopoledne také obvykle vyrazí na pěší výlety do nedalekého lesa, remízku, roklinky nebo na kopeček. Svačiny si děti nosí z domova, oběd se dováží. Po obědě všichni, včetně dospělých, odpočívají. Potom následuje odpolední program s knížkami, stavebnicemi, malováním, navlékáním korálků...

Provozní doba školky je od 8 do 16 hodin. Děti jsou venku za každého počasí, v případě nepřízně se aktivity odehrávají uvnitř v zázemí. „Když je opravdu velká zima, přší

a je ošklivo, snažíme se být aspoň chvíli venku a pak děti vezmeme dovnitř. Denní plán se snažíme ladit podle aktuální nálady a situace a s dětmi se společně na program domluvat,“ řekl Milan.

Rodič OFF, příměstské tábory a jiné

„Neprovozujeme jenom školku, postupně přidáváme nové akce. Loni jsme poprvé pořádali letní příměstský tábor, a to hned dva turnusy, letos už byly turnusy tři a všechny jsme zaplnili. Dva měsíce prázdnin opravdu nemáme,“ směje se Katka. A připomíná další akci nazvanou Rodič OFF, kdy pro děti připraví na sobotu program třeba v podobě detektivní nebo bojové hry či drakiády. „Zjistili jsme totiž, že rodičům chybí volný den, tak jim to tímto způsobem chceme trochu vynahradit,“ dodala Katka. Je to podle ní zároveň i skvělý způsob, jak vyzkoušet, zda tento druh školky bude případnému zájemci vyhovovat.

O děti se v současnosti stará tříčlenný tým. „Zatím všechno táhneme sami, ale pomalu se rozrůstáme, teď máme úžasnou posilu ve slečně, která pracovala v podobné školce. Naše vize je taková, že si chceme vychovat svoje lidi – máme na ně velké nároky, ale když vidíme, že mají chuť učit se, pomůžeme jim s dalším vzděláváním, aby u nás byli šťastní, bavilo je to a měli přirozenou chuť se učit od dětí,“ poznamenal Milan. V budoucnu by rádi otevřeli ještě jednu třídu a připravují se také na expanzi, o spolupráci projevila zájem například benešovská soukromá základní škola Aperto. „První rok ukázal, že rodiče podobné vzdělávání chtějí a že jsou ochotni překonat své prvotní obavy například z pobytu venku i v zimě,“ shodli se Katka s Milanem. Minimálně letos se proto chtějí hodně věnovat obsahu a nastavení chodu školky. „Chceme razit myšlenku otevřenosti a spolupráce, nechceme zůstat u jedné školky, rádi bychom jejich počet rozšířili, ale to už je hra budoucnosti,“ uzavřeli.

Očima rodičů

Náš tříletý Damiánek rád tráví čas v přírodě, leze po stromech, po žebříku, baví ho zvířátka a hmyz. Při zvažování vhodné školky padla volba právě na Lesní školku Ubuntu. Líbí se nám její individuální přístup k dětem i rodičům, celodenní pobyt venku na čerstvém vzduchu a hlavně způsob, jakým vedou děti k samostatnosti, spolupráci a respektu k pří-

rodě i ostatním. Po měsíci docházky mohu zhodnotit, že to bylo skvělé rozhodnutí. Damiánek chodí do školky s úsměvem a dobrou náladou, těší se na kamarády i průvodce. Je vidět, že je spokojený a šťastný, kolektiv i školka mu prospívá," říká Martina Vošahlíková.

Rodiče tříleté Adélky Melounové do Lesní školky Ubuntu přivedl jejich životní styl. „S manželem hodně cestujeme, chodíme po

vandrech, Adélka to s námi absolvovala už od narození. Je zvyklá spát pod celtou, ve stanu nebo i pod širákem, běhá venku, i když prší, prostě si jen vezme pláštěnku. Takže jsme si řekli, že ji vlastně posíláme na dlouhodobý tábor. Měli jsme původně vyhlédnutou klasickou státní školku, pak jsme se ale jeli podívat na den otevřených dveří Ubuntu a zalíbila se nám. Řekli jsme si, že to zkusíme, aby měla dcera volnější režim. Děti mají za sebou první aklimatizační měsíc. Na Adélce je dost znát,

že si začíná vytvářet vztah mezi Milanem a Aničkou (průvodci lesní školky). Už došlo i na vyrábění a tvoření z přírodních materiálů. Líbí se mi, že Milan zapojí děti i do zvelebování sadu či vylepšování jeho zázemí. Tuhle společně stavěli stan jako další z bunkrů či úkrytů," přidává Bára Melounová.

Další informace o školce jsou na: www.skolkaubuntu.cz.

jt

Českomoravské myslivecké jednotě bude 100 let, oslaví to i benešovský spolek

Českomoravské myslivecké jednotě (ČMMJ) bude příští rok 100 let. Výročí si připomene také Okresní myslivecký spolek (OMS) Benešov, a to dvěma významnými akcemi s celostátním významem – okresním a posléze národním kolem soutěže pro mládež Zlatá srnčí trofej a Memoriálem Richarda Knolla, což je mistrovství republiky loveckých ohařů. „Během celého roku se ale budou konat všechny akce, které OMS pořádá, například kurzy adeptů, psí zkoušky, střelecké soutěže," řekl předseda OMS Benešov Jan Slabý.

Zlatá srnčí trofej je vrcholnou mysliveckou soutěží pro mládež, kterou vyhlašuje Českomoravská myslivecká jednota (ČMMJ) pro členy kroužků mladých myslivců, ostatních přírodovědných kroužků (při ZŠ, DDM) a pro jednotlivce, kteří mají zájem o myslivost, přírodu a její ochranu. Soutěž má tři kola – místní, okresní a národní – a její součástí jsou vědomostní testy a praktické poznávací stezky s mysliveckými a botanickými exponáty (předměty praktické myslivosti, pobytové stopy zvěře, stromy, keře a byliny). Národní kolo probíhá formou soustředění, jehož náplní jsou vycházky do přírody spojené s praktickou výukou myslivosti a ochrany přírody, dílčí praktické soutěže, sportovní turnaje, společenské a zábavné, sociální hry, testy zručnosti, kvízy a základy tábornictví. O vítězi pak rozhoduje náročný teoretický test a praktická poznávací stezka. „Kde se uskuteční okresní kolo, zatím nevíme. Ná-

rodní kolo ale bude hostit Jizbice na Benešovsku a naše OMS na tom bude participovat," dodal Jan Slabý.

Velké organizační, personální a finanční nasazení si vyžádá Memoriál Richarda Knolla, který se uskuteční od 25. do 27. srpna 2023 v Neveklově. Národní soutěž loveckých ohařů, věnovaná památce nejvýraznější osobnosti české lovecké kynologie uznávané u nás i v zahraničí, má tradici již od roku 1975. O titul „Všestranný vítěz ČR" se v ní po náročných nominačních soutěžích utká dvacet nejlepších ohařů. „Byli jsme vyzváni republikovou mysliveckou radou, jestli bychom se memoriálu nechtěli zhostit. Je to pro nás obrovská prestiž," dodal Jan Slabý. Na organizaci přehlídky budou spolupra-

covat s okolními obcemi, například Maršovci, Vrchotovými Janovicemi a Benešovem.

OMS Benešov eviduje 1 164 členů, kteří jsou členy 87 mysliveckých spolků a tří honebních společenstev. Vlastní také lihňarské středisko pro odchov bažantů v Maršovcích. V tomto středisku se ročně líhne až 10 000 bažantích kuřat, která slouží pro potřeby tzv. zazvěřování honiteb.

Prostřednictvím myslivecké komise OMS spolupracuje s referáty životního prostředí obcí s rozšířenou působností a konzultuje otázky v chovu zvěře, veterinární problematiky, myslivecké legislativy apod.

jt

Andrea Košanová: Žít a tvořit v souladu s přírodou

Drátky, kameny, kovy a přírodní materiály provázejí Andreu Košanovou ze Zaječí od mládí, vždyť vyrostla a žije na venkově. Při pobytu v přírodě proto sbírá a shromažďuje vše, z čeho by mohla tvořit, včetně inspirace z dokonalosti tvarů a hry barev. Život dokáže vdechnout i obyčejné koňské podkově – to když do ní umně vplete strom štěstí z drátků a korálků – v tom okamžiku ten kousek kovu dostane úplně jiný rozměr. Stane se dárkem pro štěstí, talismanem, šperkem na zeď...

„Stromy mám odjakživa ráda, ukrývá se v nich hodně symboliky – život, rodina, růst... Spojení s podkovou je pak pro mě hodně osobní, vystihuje to, co mám ráda: koně, kameny, přírodu, tvoření,“ říká Andrea. Kamenů má doma spoustu, je to její velká láska, ať už jsou to minerály, krystaly, drahokamy nebo jen obyčejné oblázky. Zakládá si na tom, aby každá podkova, kterou použije, byla ukována v českém kovářství. „Potom ji ručně zbrousím a ošetřím včelím voskem a z nerezového drátu, kamínků a korálků do ní vetknu strom štěstí. Za každou takovou podkovou je nějaký příběh,“ vypráví.

vi. Tvoří hlavně na zakázku, takže se snaží získat aspoň základní informace o obdarovávané osobě. Stačí vědět, v jakém se narodila znamení nebo jakou má oblíbenou barvu a co ráda dělá. Podle toho vybírá základní kameny dle jejich vlastností a vhodné barevné spektrum. „Ze zpětných vazeb od zákazníků vím, že moje práce dopadá tak, jak má, a že se daří vystihnout vkus obdarovaného,“ dodala.

Unikátem jsou dvoustromy – tedy dva spletené stromy se společnou korunou. Takový dárek je vhodný pro svatby, výročí nebo kolaudace. Podkovy se stromy štěstí vyrábí tři roky, letos jich má na svém kontě už 20. Práce na jedné jí zabere minimálně 10 až

12 hodin, které „ukrajuje“ z času, kdy jsou její tři děti u babičky nebo už spí. „Mám radost, že se stromům ze Zaječí podařilo rozjet už do všech koutů naší země, ale dokonce i přes oceán. Poslední úspěch, který mne těší, je zapojení mého stromu do českého rekordu o největší drátovaný obraz, který byl letos uspořádán,“ dodala Andrea.

Na začátku ale bylo „korálkování“. Přesněji šperky a dárky z korálků, které začala Andrea vyrábět pro sebe a své blízké. Náušnice, náhrdelníky, náramky, stromy štěstí, co kus, to originál. Ketlování, drátkování, wire wrapping (oplétání drátků), cínování... technik tvoření používá víc. Zakázkovou výrobou se s přestávkami zabývá od roku 2011. Co utrží, obratem vrátí do nákupu dalších materiálů a vybavení dílny. Krabice a krabičky, v nichž své „poklady“

schraňuje, už obsazují stálé místo v novém ateliéru.

Andrea vystudovala ekonomickou školu a poté sociální práci na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Povoláním je sociální pracovníce, pohybovala se v oblasti plánování a rozvoje sociálních služeb i v ochraně přírody. Všechny oblasti ráda propojuje i s ruční tvorbou. Nejen v Zaječí organizuje akce pro děti. Sem tam vytvořila i něco pro dobročinné účely, třeba šperky do dražby pro psí hospic Psí cesta František, podkovu na podporu vzniku Čajovny Pod moruší v Benešově, své výrobky darovala do vánočních aukcí v mateřské škole i na podporu hiporehabilitace ve spolku Majoránek. Ve výrobě šperků a dekorací je samoukem. „Trvalo mi 10 let, než jsem se to naučila tak, že jsem si troufla jít s kůží na trh,“ vzpomíná na své začátky. Konkurence se nebojí, protože každý, kdo něco vyrábí, má podle ní svůj jedinečný styl. „Troufám si ale říct, že takto zpracované podkovy, jako jsou ty moje, nikdo v republice nevyrábí,“ dodala. Těší se na všechny další zajímavé výzvy, které jí přijdou do cesty.

Více informací je na www.atelier-zajeci.cz nebo na Facebooku i Pinterestu.

jt

Přišlo poštou...

Uprostřed léta se v naší poštovní schránce objevil dopis psaný na stroji. K němu byl připojený obrázek rozšafné posádky netradičního plavidla vystřižený z časopisu. Stačilo přečíst pár řádek a bylo jasné, o čem následující text je. Dopis nás potěšil a s radostí se o jeho obsah podělíme:

Vážená paní šéfredaktorko, ráda čtu Zpravodaj Posázaví a vždy se těším na další nové číslo, kde je mnoho zajímavého z našeho Posázaví. Zúčastnila jsem se hezké akce na řece Sázavě a domnívám se, že článek o tom by se snad hodil i do vašeho časopisu.

Zmoklá neckiáda

V sobotu 25. června uspořádaly členky sportovního FIT klubu v Poříčí nad Sázavou „Veselou neckiádu“ za pomoci místní skupiny dobrovolných hasičů. Ten den ale stále přšelo a chvílemi i hrozně lilo. To však neodradilo už dříve připravená alegorická plavidla s vtipně oblečenými účastníky ani mnoho diváků s deštníky na břehu řeky. Všem, co připluli promočení jak seshora, tak i zdola, se dostalo zaslouženého obdivu, potlesku a věcného ocenění. Laická porota vybrala nejvtipnější a i složité a nápadité plavidlo – „Kuchaře na plovoucí pánvi“, „Plovoucí nemocnici“ a „Skota na loch-

nesské příšeře“. Poděkování patří i dalším vtipným plavidlům.

Hodně pravidelných návštěvníků si také připomnělo první ročník před 11 lety, kdy po Sázavě plul vor „husitských bojovníků“ doprovázený hudebním chorálem. Zasluhu na tom měli poříční hasiči.

I přes nepřízeň počasí se lidé pobavili, zasmáli a pochutnali si na dobrém občerstvení, a za to patří pořadatelům velký dík.

Bohumila Nádvoříková,
Borová Lhota

Regionální muzeum v Jílovém otevřelo novou expozici „Cesta do pravěku“

Muzeum v Jílovém u Prahy se intenzivně věnuje těžbě a zpracování zlata a také historii regionu. Výraznější zaměření na pravěké období však v rámci expozic dosud chybělo. Pracovníci muzea dali hlavy dohromady a rozhodli se jednu část historické expozice přetvořit na pestrou „Cestu do pravěku“, která bude rovněž využita pro zcela nový vzdělávací program pro školy. Pozor, dinosaury tady však nenajdete! Expozice je totiž ryze archeologická.

Návštěvníky čeká výprava, která odkrývá příběhy našich předků. Vypráví o tom, kde se vzaly naše kořeny a jak se můžeme z naší minulosti poučit. Expozice, a na ni navazující vzdělávací program, má za cíl seznámit návštěvníky s pravěkým vývojem regionu. V jednotlivých krocích si představíme revoluci prvních zemědělců v mladší době kamenné, bohatství lidu v době bronzové a neuvěřitelné inovace Keltů v době železné. Na základě pravěkých technologií si osvojíte různé činnosti pravěkého člověka, ukázka originálních archeologických nálezů zase každému usnadní orientaci v materiální kultuře.

Nová edukativní expozice, zaměřující se na pravěké osídlení Jílového u Prahy a okolí, byla otevřena v rámci Mezinárodního dne archeologie v Jílovém 22. října a v následujících letech ji plánujeme pravidelně oži-

vovat a doplňovat v rámci Dnů pravěkých technologií, které by se měly stát novou tradiční akcí Regionálního muzea v Jílovém u Prahy.

Mgr. Dana Chmelíková

Proti proudu řeky a času

MEZI ŘEKAMI, z. s.

Společenství Mezi řekami z. s. po vzpomínkových akcích k 80. výročí vystěhování regionu ve středních Čechách připravuje další publikaci z cyklu Staletí mezi Vltavou. Geograficky se bude jednat o oblast mezi soutokem Berounky s Vltavou proti proudu Vltavy až po slapskou přehradu, konkrétně po Živohošť a oppidum Hrazany. Z pohledu historie ukáže význam lokality při utváření české státnosti a v závěru shrne proměny krajiny v posledním století.

„Chronologicky bychom vymezili oblast našeho zájmu mezi vrcholné – oppidální – období keltského osídlení, tedy 2. až 1. stol. před Kristem (zde bychom se zabývali nástupem a příčinami vzniku vrcholné fáze keltské civilizace u nás a 'mocenským nástupním trojúhelníkem' Závist – Stradonice – Hrazany) přes raný a vrcholný středověk až do časného novověku, konkrétně do roku

1517, kdy z kláštera na Ostrově odchází poslední benediktini,“ nastínil spoluautor publikace archeolog Jan Vizner.

Kniha bude popisovat následující lokality: Oppidum Závist a Šanci nad Zbraslaví (vrcholné keltské osídlení), Zvolskou (Vranskou) Homoli a městys Vraný (nejstarší raně středověké osídlení – břevnovský klášter a ranou šlechtickou kolonizaci pánů z Říčana v polovině 13. století, Davli, Ostrov, Sekanku (osídlení a kolonizace Ostrovského kláštera a benediktinů v raném a vrcholném středověku), Jílové (těžba zlata a vrcholný středověk, doba Karla IV.), Slapy, Třebenice, Honojedy, Teletín, Vysoký Újezd (středověké vesnice a předhusitské osídlení kraje a jeho podoba), Rovínek (kaple, střed Čech, staré úvozové cesty a brody, těžba zlata ve středověku), Malčany, Moráň (středověké opevnění a dvory Ostrovského kláštera, zatopené přehradou), Starou Živohošť (od knížecího přemyslovského dvorce a kostela sv. Fabiána

a Šebestiána z 11. až 12. století po plaveckou hospodu U Rákosníků ze 17. století, zmizelou pod hladinou přehradou), Ostromeč, Hrazany (keltské oppidum na soutoku Mastníku s Vltavou, hrady Ostromeč, Hradnice, Koží Hřbet, tedy středověká sídla na ploše keltského zaniklého města). Tím by se uzavřela geografická trasa putování i chronologická a historická osa.

Podle publicisty Václava Šmeráka na tento historický úsek a témata plynne naváží plavci a Vltavan, na ně železnice Posázavský pacifik s pozitivy i negativy, které kraji přinesla spolu s „invazí“ Pražáků, dále trampingu a období první republiky, okupace a vysídlení. Svě místo v knize bude mít i stavba přehrad vltavské kaskády, popisovaná „proti proudu“ i chronologicky – od nejstarší po nejmladší, tedy Vrané-Štěchovice-Slapy. A protože stavba vranské přehrady vyvolala největší archeologické výzkumy na Ostrově, kruh se opět uzavře.

Chystaný materiál bude doplněn o historické fotografie z archivu Vojtěcha Pavelčíka, Vltavanu a dalších a letecké fotografie Jirky Jirouška. Stane se také součástí chystané edukativní mapy historie regionu, která bude zpřístupněna na www.mezirekami.cz, www.muzeumjilove.cz a dalších regionálních webech.

Projekt je připravován ve spolupráci s Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy, ČVUT, Středočeským krajem, obcemi a spolky regionu Mezi řekami, z. s. a Kulturou Posázaví a Povltaví.

Václav Šmerák

Přestavlký vzpomínají na kamaráda, místostarostu a starostu Zdeňka Krejčárku

obnovení mateřské školy v Přestavlkách. Jeho velkým snem bylo vybudování kanalizace a čistírny odpadních vod v obci, musel pro to podstoupit řadu jednání a schůzek. Práci pro obec věnoval spoustu času, nikdy toho ale nelitoval.

Pan Zdeněk Krejčárek byl dobrým člověkem, kamarádem, spoluobčanem, starostou, místostarostou a zastupitelem obce Přestavlký u Čerčan. Jeho odchod je pro obec a občany velkou ztrátou. Za jeho dlouholetou péči, starost a organizaci mu patří velký dík.

Poděkovat mu musím i za sebe, za jeho rady, pomoc a průvodcovství, kterými mě po mém zvolení starostou v roce 2019 po čtyři roky směřoval k správnému a spravedlivému vedení obce.

Pane Zdeňku Krejčárku, děkujeme za vše, co jste pro nás a naši obec udělal!

Jan Mikulanda, starosta

Pan Zdeněk Krejčárek se narodil před 73 lety v Přestavlkách u Čerčan, dětství tu strávil v malém rodinném domku. Doba ale nebyla jednoduchá a rodina se musela odstěhovat za prací do Prahy. Zdeněk tam vystudoval obor telefonní mechanik, který se mu stal vášní a později ho uplatnil ve svém zaměstnání. K Přestavlkám měl pořád velice kladný vztah, proto neváhal, a vždy, když to bylo jen trochu možné, se do své rodné víscky vracel. Svou lásku k rodnému kraji předal svému synovi a dceři, kteří se svým tatínkem trávili spoustu volného času právě v Přestavlkách. Velký sen vrátit se domů se mu splnil v 90. letech, kdy se rozhodl podnikat právě u nás v Přestavlkách. Z bývalé tělocvičny, která už nesloužila svému účelu a začala chátrat, vybudoval prosperující truhlárnu. O pár let později na zelené louce postavil se svou partnerkou rodinný domek, ve kterém spolu podnikali a žili, dokud je bůh nerozdělil.

Zdeněk Krejčárek se vždy velmi zajímal o veřejný život a dění kolem sebe. Byl zdatný organizátor a uměl získat lidi pro dobrou věc. Proto není divu, že se hned po kandidatuře do zastupitelstva obce Přestavlký v roce 2002 stal místostarostou a poté starostou. Až do osudového data 28. srpna 2022 byl plně aktivním a potřebným zastupitelem. Za jeho působení se v obci podařilo mnoho dobrého a jemu samotnému vždy záleželo na tom, aby obec vzkvétala a měla dobré jméno a aby se lidem u nás dobře žilo. Podporoval kulturní i spolkový život, aktivně se zapojoval do práce v místních spolcích, byl u založení rybářského spolku, kde byl aktivním členem a rybářskému umění učil i svá vnoučata. Ke konci svého života začal také aktivně včelařit.

Protože byl šikovný a technicky zručný, stál vždy u zrodu projektů, které měly usnadnit život v obci – podílel se na zajištění vody pro obyvatele, na opravě obecního úřadu nebo

Veteránklub starostové pomáhá i inspiruje

Veteránklub starostové z.s., který sdružuje bývalé a dlouhodobě sloužící starosty a starostky, uspořádal za čtyři roky své existence řadu kulturních a osvětových akcí. Nezažáhl ani v době covidu. V posledních dvou letech na jeho pozvání třikrát v regionu vystoupil houslový virtuos Václav Hudeček – potěšil posluchače na Živohošti, v Neveklově a Rožmitále pod Třemšínem. Živohošťský kostel sv. Fabiána a Šebestiána rozezněl v červenci 2020 také tóny houslí dalšího významného českého umělce Pavla Šporcla, a to opět „pod taktovkou“ Veteránklubu starostů. Tenkrát se k nim přidala i Dětská opera Praha, s níž Veteránklub také často spolupracuje – vystoupila pro něj také v neveklovském kostele sv. Havla nebo v divadelním sále benešovského Hotelu Pošta.

Akce, které Veteránklub starostové pořádá, nejen baví, ale také pomáhají. Jako například charitativní cyklojízda Šlapeme pro Dominika, který se narodil s duchennovou svalovou dystrofií. Trasa z Rožmitálu pod Třemšínem do slovenských Sklených Teplic, které jsou partnerskou obcí Neveklova, měřila 506 kilometrů a během pěti dnů ji celou zdolal viceprezident Veteránklubu, bývalý starosta obce Chotilsko Jiří Štátek. Jako nadšený sportovec má na svém kontě řadu dalších úspěchů – mimo jiné na lyžích absolvoval 90kilometrový Vassův běh i Jizerskou padesátku, s českým družstvem obsadil druhé místo v běžeckých závodech do vrchu v italském Tramonti nebo se zúčastnil běžeckých závodů v Irsku. Jeho jízda na kole z Rožmitálu do Sklených Teplic položila základ virtuální cyklotrasy, kterou chce klub co nejvíce podporovat. Dominikovi byl věnován také výtěžek Charitativního předvánočního koncertu, který se uskutečnil v TEPfactoru v Chotilsku.

Veteránklub spolupřádal v Muzeu Křížovnický špýchar v Prostřední Lhotě výstavu fotografií Petra Dufky „Legendární Rallye Paříž–Dakar se vším všudy“, výstavu „50 let od zisku Světové trofeje Československa

v Šestidenní motocyklové soutěži“ nebo výstavu Anny Baginové „Uzlíky“. „Podepsán“ je také pod přednáškou Jindřicha Forejta „Proč se Konopiště nemohlo stát panovnickou rezidencí“ a Křeslem pro hosta s Vlastimilem Harapesem, které se konaly v Neveklově, nebo Sokolnickým odpolednem v neveklovském parku. Pořádal také charitativní vystoupení Rangers bandu, kapely Fandy Tomáška a taneční skupiny Cola Loca, který byl poděkováním pracovníkům benešovské Nemocnice Rudolfa a Stefanie za jejich nasazení během pandemie. Zástupci Veteránklubu nechyběli ani na letošní vzpomínkové akci k 80. výročí vystěhování regionu mezi Vltavou a Sázavou, které se konalo v Senátu.

Návštěva Sklených Teplic

Členové klubu letos v říjnu navštívili Sklené Teplice, které jsou součástí Mikroregionu Hlinske Pohronie. Potěšilo je, že po jejich vzoru vzniká na Slovensku podobná organizace sdružující bývalé starosty, se kterou chtějí spolupracovat. Prvním společným počinem by mělo být dokončení virtuální cyklostezky z Jinců do Sklených Teplic (původní trasu jel Jiří Štátek z Rožmitálu pod Třemšínem) s upozorněním na zajímavá místa a památky v jejím okolí. „Bylo to velmi přátelské setkání, máme z toho radost. Nechyběl jejich tradiční guláš, naše pivo ani návštěva termálních lázní,“ řekl prezident Veteránklubu starostové a bývalý starosta Neveklova Jan Slabý.

Připomněl, že spolupráci mezi Neveklovem a Sklenými Teplicemi odstartovali před 50 lety sportovci při nácviu spartakiády, potom se postupně přidali myslivci, obě obce a nakonec i mikroregiony. „Jsou to letité kořeny, na které Veteránklub navázal. Udržujeme je, ale musíme si začít hledat nástupce,“ poznamenal.

Velké poděkování podle něj patří Středocheskému kraji, který podpořil činnost klubu – jen z členských příspěvků by tolik akcí uspořádat nemohl. Jan Slabý vzpomněl také

na dva významné členy klubu, kteří v uplynulých dvou letech zemřeli – bývalého starostu Rožmitálu pod Třemšínem Josefa Vondráška a bývalého starostu Přestavlk v Čerčan Zdeňka Krejčárka. „Hodně nám scházejí. Budiž čest památce těchto dvou veteránů, kteří po sobě zanechali nesmazatelnou stopu,“ konstatoval.

Starostenské humoresky

Aktivní členy Veteránklubu starostové Jana Slabého a Jiřího Štátka přizval Svaz měst a obcí (SMO) ČR ke spolupráci na knize Starostenské humoresky a jiné příběhy aneb Jak se u nás žije starostům. Kromě účasti v redakční radě sami přispěli do neotřelé publikace i zajímavými příběhy. Někteří starostové v nich popisují výsledky práce, jiní přidávají i příklady z praxe – ne všechny jsou však humorné. To ale není případ Jana Slabého, kterému v knize vyšla například tragikomická historka o obecním zaměstnanci Honzovi, který ho – jako starostu – ve špatném rozpoložení ovlivněném konzumací alkoholu požádal, aby ho zastřelil. Debata na toto téma se prodlužovala, starosta už nevěděl, jak by ji ukončil, tak s vidinou, že se z toho dotyčný do rána vyspí, mu navrhl: „Tak jo, Jeníku, ráno v sedm jdeme na to“. A s tím se rozešli. Když druhý den dotyčný Honza viděl Jana Slabého s flintou přes rameno (šel na hon), vzal do zaječích a dva dny se neukázal. Ještě po letech si ale na tuto událost pamatoval: „Viš Hanzi, já už mám leccos za sebou, ale tak rychle jsem nikdy neutíkal,“ přiznal se starostovi.

Pomoc Ukrajině

Veteránklub starostové nechyběl ani u humanitární pomoci Ukrajině. Bezprostředně po jejím napadení Ruskem uspořádal sbírku potřebných věcí, které byly odvezeny přímo do obce Velykyj Bereznyj. „Vážený pane Slabý, jménem všech obyvatel obce Velykyj Bereznyj, všech uprchlíků, co se zdržují v naší obci kvůli válce, a od sebe osobně Vám chci poděkovat za poskytnutí pomoci při koordinaci sběru humanitární pomoci v Neveklově a blízkém okolí. Rád bych Vás informoval, že veškerá humanitární pomoc dorazila v plné výši do obce Velykyj Bereznyj a pod mým dohledem byla roztržena a rozdělena na potřebná místa. Nesmírně si vážím Vaší pomoci v této těžké chvíli,“ napsal starosta Bohdan Kyrlyk.

jt

Šafránka – česká marmeládovna s francouzským šarmem

„Pěkné zralé jahody rozmačkej a proceděj skrze sejtko. Libru této šťávy vlej do čistého rendliku, přidej k ní třičtvrtě libry protlučeného cukru a nech to hustět zvařit, když to vychladne,

dej to do sklenic, obvaž je papírem a uschovej. Můžeš též s sebou nechat svařit několik celých jahod, tak potom, když zavařeninky chceš použít, na první pohled poznáš, v které sklenici jsou jahody,“ tak popsala návod na výrobu „Jahodové zavařeninky“ Magdalena Dobromila Rettigová ve své Domácí kuchařce vydané v roce 1868. Jak moc se její recept liší od současných postupů? Jak vypadá ona „zavařeninka“ dnes? A chutná jinak? Takové a podobné otázky se mi honily hlavou, když jsem zpoza skleněné přepážky nahlížela do kuchyně nové provozovny / návštěvníckého centra firmy Šafránka ve Čtyřkolech. Veřejnosti se sice otevře až 1. prosince, už dnes se jí ale line omamná vůně vařeného ovoce. Jahody, broskve, maliny, višně, meruňky, rybíz, borůvky... tady přetvářejí v marmelády a džemy, které patří k nejlepším nejen u nás, ale i ve světě.

Podnikatelkou „z leknutí“

Kdyby se ten večírek s kamarádkami před sedmi lety nekonal, možná by dnes Romana Šafránková dál využívala jistoty, které jí tehdy zaručovala práce v nadnárodní společnosti, a o „svobodě podnikání“ si nechala jen zdát. „Seděly jsme po večírku s holkami v kuchyni a udělaly jsme si takový malý brainstorming,“ zavzpomínala na den, který obrátil její život naruby. Výsledkem této „bouře mozků“ byla – světe div se – marmeláda. Vznikla vlastně podobným způsobem, jako když v Čapkově pohádce pesek s kočičkou pekli dort k svátku. Jeden přidal to, druhý ono. „Na začátku byl citron a my jsme vymýšleli, k čemu by se mohl přimíchat. Stejně

jako se míchají koktejly. Vařili jsme citron, přidávali k němu alkoholické nápoje,“ popsala Romana vznik své legendární marmelády ověřené titulem World's Original Marmelade Awards 2015, kterou získala na mistrovství světa v Anglii. Ze šesti vzorků, které tam tehdy poslala, jich pět získalo medaili – jeden zlatou, tři stříbrné a jeden bronzovou. „Podnikatelkou jsem se tak stala vlastně z ‚leknutí‘ po večírku,“ směje se Romana. Ale nelituje. „Na slovo ‚kdyby‘ moc nejedu. Když už se do něčeho pustím, tak se to snažím dotáhnout do konce, i když to vyžaduje velkou trpělivost a hodně energie,“ říká.

Jak by zhodnotila těch sedm let podnikání? „Bylo to jak studovat čtyři vysoké školy najednou. Nejdřív obrovská euforie. Chtěla jsem dělat obchod, byla jsem zvaná do celého světa, na různé veletrhy do Číny, Singapur... Měla jsem velké oči, ale žádnou zkušenost. ‚Ubrzdil‘ mě kamarád, který podniká celý život, a doporučil mi, abych nejprve začala dělat něco v Čechách a na tom se to naučila. Tehdy jsem vůbec netušila, jakou měl pravdu,“ vzpomněla Romana. Třeba v roce 2016 dostala na světovém potravinářském veletrhu Sial v Paříži, kde reprezentovala Českou republiku, první velké objednávky. Byla mezi nimi i poptávka po „trucku“ mar-

melád, vůbec nevěděla, co to je a když se ve výsledku dověděla, že by se jednalo o 28 palet plných zboží, musela odmítnout. Uvařit takové množství ručně, jak to dodnes dělá, a ne strojově, byla čirá utopie. „Ani dnes bych to nedokázala,“ přiznává s tím, že prioritou je pro ni udržet sortiment a kvalitu. „Pořád jsme rodinnou firmou, které pomáhá několik externistů. Všechno si děláme sami – od vypeckování ovoce po etiketování. Pracuje celá rodina, děti v tom vyrostly, už nám pomáhají i jejich kamarádi..., všichni jsme zapojeni. Máme několik kuchařek – na lidi mám pořád štěstí, když se náhodou někdo vymění, je to tak nějak přirozeně, nemusím hledat, krásně se to setkává,“ shrnula.

Kauza stopky

Na začátku byly střapce černého rybízu, na konci titul nejlepší BIO džem roku 2022. „Nakoupili jsme asi 500 kilogramů černého rybízu i se stopkami. Zjistili jsme ale, že není v našich silách je rukama odstopkovat a neporadil si s tím ani stroj na odšťavně-

ní. Rybíz jsme nakonec zamrazili, abychom zabránili jeho znehodnocení, než přijdeme na to, jak s ním naložit. Kuchařka ho pak postupně rozvařila a přepasírovala, bylo to jemné a moc dobré, takže jsme džem přihlásili do soutěže Nejlepší biopotravina roku 2022. A on ve své kategorii vyhrál. Takže to

bylo taky takové „leknutí“, jako tenkrát vítězství naší marmelády na mistrovství světa,“ směje se Romana.

Černý rybíz patří i mezi její favority. Osobně má ráda slanější, kyselejší a pálivé chutě, ne však jako pomazánku na chleba, ale jako přílohu třeba k sýrům. „Ale pochutnám si na všem, nedávám si to každý den, takže nejsem přejedená,“ říká. Obecně podle ní platí (stejně jako v celé Evropě), že největší zájem je o jahodový džem. Pětici firemních „oblíbenců“ pak doplňují meruňka, borůvky, maliny a višně. Balení dodávají v různých gramážích, včetně malých hotelových nebo dárkových. Sortiment se postupně snaží rozšiřovat, třeba o grilovací kořeněné omáčky, jejichž základem je ovoce. „Širokou nabídku si můžeme dovolit, i když to stojí dost peněz. Je to založeno právě na ruční výrobě, kdy v jednom kastrolu vaříme na plotně jeden druh a na vedlejší plotně v druhém kastrolu jiný. To velká firma nedá,“ poznamenala Romana.

Výroba je hodně závislá také na dostatku surovin, letos jich bylo relativně dost, až na višně a meruňky, kterých bylo méně. Firma se snaží zpracovávat bio ovoce od místních zemědělců. „Jsou to v podstatě fanoušci toho, co dělají, stejně jako my. Co nedokáží vyprodukovat, nakupujeme ve velkoobchodech, všechno jsou to ale certifikované bio produkty,“ uvedla Romana. Upozornila, že každé ovoce má jinou cukrnatost, takže

udělat z různých vstupů stejný produkt je velice náročné. Proto ani postupy výroby nejsou identické. „Nemůžeme nastavit stroj a podle jeho propočtů něco přisypávat. Jednými měřitelnými hodnotami je pro nás množství vstupních surovin a potom celkový obsah tzv. refraktometrické sušiny, kterou jsme stanovili na 37 procent,“ prozradila.

Vrasky na čele jí přidělávají rostoucí ceny vstupů, nejen ovoce, ale i cukru, skleniček, víček... „Musí se to už někde promítnout, nemůže jít všechno za firmou,“ posteskla si. „Investovat můžeme až podle toho, kolik marmelád uvaříme a prodáme. Na druhou stranu musíme mít zásobu všeho, nejen ovoce, ale taky skleniček, které teď nikde nejsou k dostání, víček, která teď stojí víc než samotná sklenička,“ popsala současné strasti podnikání.

Francouzská Provance ve Čtyřkolech

Letos na podzim firma přestěhovala svou provozovnu do nového objektu na dohled od garáže, kde s výrobou marmelád před lety začínala. Tady otevře 1. prosince i nové návštěvnické centrum s obchůdkem a malou kavárnou, z níž budou moci přichodzí přes skleněnou přepážku nahlédnout také do kuchyně. „Lidé se budou moci podívat, jak vypadá rodinná výroba, že to není továrna, ale prostor, kde se snažíme udělat výrobek hezký,“ prozradila Romana. Inspirovat se nechala v zahraničí, v Itálii, ale hlavně ve Francii, odkud pochází její partner Max. Neváhal

se za svou láskou přestěhovat do Čech a pomáhá jí tu budovat malou „Provance“, kterou oba milují. „Max je manuálně zručný, takže udělá kolem stavby spoustu práce. Na druhou stranu se nedomluví česky, takže každý kousek železa, každý šroubek s ním musím zajet koupit. Do toho vařím, zajišťuju marketing, podporuju své děti...“ říká Romana s úsměvem. Bez velkého nadšení to podle ní dělat nelze, člověka to prostě musí bavit.

Součástí návštěvnického centra s prodejnou bude i zahrada ve francouzském stylu s fontánou a drobnými atrakcemi pro děti. Návštěvníci si tu budou moci posedět, dát si něco dobrého na zub, zahrát si pétanque...

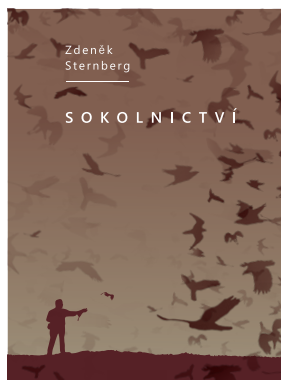
jt

Vyberte si pro sebe nebo obdarujte někoho z vašich blízkých či přátel

Celá nabídka na <https://safranka.boutique>

Tip na dárek: kniha Zdeňka Sternberga Sokolnictví

Vznešené umění lovu přibližuje výpravná publikace Sokolnictví, kterou v roce 2020 vydala Posázaví o.p.s. Jedná se rozšířenou reedici vyhledávané knihy Zdeňka Sternberga (1923–1921), bývalého majitele hradu Český Sternberk. Přestože ji poprvé vydal před více než 50 lety, na své popularitě neztratila. Knihu lze objednat na www.posazavi.com v rubrice Multimedia/Publikace nebo na info@posazavi.com.

Jádrem publikace je kniha Sokolnictví, která byla první knihou v naší literatuře věnovanou jednomu z nejstarších způsobů lovu. Zdeněk Sternberg v ní na základě vlastních zkušeností podrobně popsal zákonitosti lovu zvěře pomocí cvičených dravců. Věnuje

se v ní historii sokolnictví, popisuje dravce vhodné k lovu, předkládá podrobný rozbor obecných zásad sokolnického výcviku. Na 246 stranách je 59 kreseb a 60 fotografií.

Editor knihu doplnil o kapitoly z novodobých dějin. Připomíná mimo jiné založení Klubu sokolníků při Československém mysliveckém svazu v roce 1967, zápis českého sokolnictví jako nehmotného kulturního dědictví UNESCO v roce 2010, znovuzrození výškového sokolnictví v českých zemích nebo biologickou ochranu letišť. Představuje klub Falconia, Dům sokolníka na Pražském hradě i pomyslnou síň sokolnické slávy.

jt

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 10. 2022

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Ondračková	Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41	Adriana Ondračková	služby
Ing. Lucie Onderčaninová	Týnec nad Sázavou, Na Hlínkách 597, 257 41	Ing. Lucie Onderčaninová	služby
Ing. arch. Iveta Jirásková	Krchleby 4, Křečovice, 257 56	Ing. arch. Iveta Jirásková	služby
Nestátní neziskové organizace			
Cesta integrace, o.p.s.	Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01	Mgr. Alena Radová	sociální oblast
Českomoravská myslivecká jednota, z.s., - Okresní myslivecký spolek Benešov	Benešov, Tyršova 1902, 256 01	Ing. Jan Slabý	environmentální oblast
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Václav Pošmurný	historie, kultura a památky
Lidem blíž z.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek, z.s.	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy, spolek	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívaz, 252 82	Bc. Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svätý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
RUAH o.p.s.	Benešov, Křížkova 2158, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Střední Čechy, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavla Fleischhansová	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice z. s.	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	JUDr. Ondřej Kuchař	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Spolek Karel IV.	Praha 1, Lázeňská 2, 118 00	Ing. Alois Maceška	kultura a památky
Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Daniela Pečenková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Nádražní 25, 257 22	Ing. Miroslav Tvarůžka	kultura a památky
TSK SALTA Benešov z.s.	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jišová	děti a mládež, vzdělávání
Život v Hradci a okolí – spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Bc. Lenka Řihová	cestovní ruch
Příběh s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Karolína Mikšíková	cestovní ruch, zemědělství
Ing. Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Ing. Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Altum HR, s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Mgr. Jana Perníčková	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Mgr. Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství
Mgr. Matěj Stránský	Praha 1, Haštalská 758/23, 110 00	Mgr. Matěj Stránský	kultura a památky
Obce a města			
Obec Čerčany	Čerčany, Václavská 36, 257 22	Mgr. Martin Richter	veřejná správa
Obec Hradištko	Hradištko, Ve dvoře 1, 252 09	Lucie Hašková	veřejná správa
Obec Jankov	Jankov, Na náměstí 14, 257 03	Bc. Jitka Jonsztová	veřejná správa
Obec Kamenný Přívaz	Kamenný Přívaz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Kozmice	Kozmice 12, Benešov, 256 01	Helena Matoušková	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Robert Nečas	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Ludvík	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 257 51	Kateřina Adamová	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápál	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Mgr. Vladimír Dvořák	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Bc. Věra Velková	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zpravodaj Posázaví > Číslo 3 – Ročník 2022 < Za informace uvedené v článku jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů. Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • kancelář Masarykovo náměstí 1, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**